

ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง
Social relationships under conditions of force.

โดย

นาย ธียุทธ ทามา

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา ๒๕๖๘

ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง

โดย

นาย ธียุทธ ทามา

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

Social relationships under conditions of force.

By

Mr. Thanyathon Tama

The Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements For
Bachelor Degree of Fine Arts Major in Sculpture Department of Fine Arts Poh-
Chang Academy of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin

๒๐๒๖

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้นับศิลปนิพนธ์
เรื่อง ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง
เสนอโดย นาย ธีรธร ทามา รหัสนักศึกษา ๔๖๔๑๐๗๐๗๔๑๐๔
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์
อาจารย์ วเรศ คุณาเจริญทรัพย์

..... ประธานกรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ นามโพธิ์)

(ดร.ศิระ สุวรรณศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

...../...../.....

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุตติงค สุขเกษม)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรมงคล อินสว่าง)

...../...../.....

...../...../.....

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เปี่ยมจันทร์ บุญไตร)

(อาจารย์ณัฐภูมิ มีเย็น)

...../...../.....

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์วเรศ คุณาเจริญทรัพย์)

...../...../.....

(.....)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัฐ บุญทรง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อเรื่อง ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง
นักศึกษา นาย ธียุทธ ทามา รหัสนักศึกษา ๔๖๔๑๐๗๐๗๔๑๑๐๔
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ วเรศ คุณาเจริญทรัพย์
หลักสูตร ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การอยู่ร่วมกันของผู้คนในสังคมตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะยุคสมัยไหน จะเป็นสังคมกลุ่มเล็กหรือสังคมกลุ่มใหญ่ ผู้คนจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ที่จำเป็นต้องอยู่ร่วมกัน ส่งผลให้มนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเหล่านี้ดำรงอยู่เสมอ ทุกคนในสังคมมีหน้าที่ต่างกัน แต่ทุกหน้าที่ต่างทำงานประสานกันอย่างเป็นระบบเพื่อความมั่นคงของสังคม แนวคิดทฤษฎี โซเซียล เอโวลูชัน จึงถูกหยิบยกขึ้นมาอธิบายปรากฏการณ์ทางความสัมพันธ์ของผู้คนเหล่านี้ เพื่อนสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างความสัมพันธ์การพึ่งพากันและกันของผู้คนในสังคม เพื่อทำความเข้าใจความสำคัญของความสัมพันธ์ที่เป็นนามธรรมและไม่มีรูปปรากฏที่สังเกตได้ยาก

ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ถูกทำความเข้าใจในลักษณะเชิงนามธรรม โดยความสัมพันธ์เหล่านี้สามารถอธิบายผ่านการประยุกต์ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ด้านแรง โดยเฉพาะแนวคิดเรื่องเทนเซอร์ที่ดี ซึ่งอาศัยความสมดุลระหว่างแรงดึงและแรงอัดในการก่อให้เกิดโครงสร้างที่มั่นคง แนวคิดดังกล่าวถูกถ่ายทอดให้เป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการทางประติมากรรม โดยใช้รูปทรงมนุษย์ที่ผ่านการลดทอนรูปแบบ แยกออกเป็นหน่วยย่อย และเชื่อมโยงเข้าด้วยกันด้วยเส้นสลึงหรือโครงสร้างที่ทำหน้าที่ถ่ายเทแรง

Title: Social relationships under conditions of force.

Name: Mr. Thanyathon Tama

Student ID: ๕๖๔๑๐๗๐๗๔๑๑๐๘

Advisor: Mr. Waret Khunachareonsap

Program: Bachelor of Arts Program in Sculpture, Department of Fine Arts Poh-Chang Academy of Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Year: ๒๐๒๕

Abstract

Human coexistence, from antiquity to the present, regardless of social scale, necessitates constant interaction. As social animals, humans inherently depend on one another, both directly and indirectly.

These interpersonal relationships are omnipresent; while individuals fulfill diverse roles, every function operates in systemic coordination to ensure social stability. The theory of Social Evolution is employed to explain these relational phenomena, reflecting the structure of mutual dependence and providing a framework to understand the significance of abstract, intangible relationships that are often difficult to observe.

These interactions are interpreted through an abstract lens and articulated by applying the scientific principles of force—specifically the concept of Tensegrity. This principle relies on the equilibrium between tension and compression to create a stable structure. This concept is materialized through the sculptural process, utilizing abstracted human forms subdivided into individual units. These units are interconnected by a structural system designed to transfer force, ultimately achieving a state of balance.

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ อาจารย์ วเรศ คุณาเจริญทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งศิลปินพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงประธานกรรมการ ศิลปินพนธ์ คณะกรรมการคุมสอบศิลปินพนธ์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำระหว่างการทำศิลปินพนธ์ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณสาขาวิชาประวัติศาสตร์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ชีวิต และสังคมของการเรียนปริญญาตรี ทั้งนี้เป็น องค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน

ธัญธร ทามา

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม หัวข้อ ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง รายวิชาศิลปนิพนธ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ได้กล่าวถึงที่มา แนวความคิด แรงบันดาลใจ ขอบเขตการทำงานกระบวนการทางเทคนิค ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในการสร้างผลงาน ตลอดจนถึงปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรม โดยข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเผยแพร่ความรู้ในการศึกษาศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ ให้ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจที่จะศึกษาผลงานประติมากรรมได้ไม่มากนัก

ธัญธร ทามา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ที่มาและความสำคัญ.....	๑
วัตถุประสงค์.....	๓
สมมติฐาน.....	๓
ขอบเขตการศึกษา.....	๓
ขั้นตอนการศึกษา.....	๔
เวลาที่ใช้ในการทำงาน.....	๕
วิธีการศึกษา.....	๕
บทที่ ๒ แนวความคิดและทฤษฎีบทที่เกี่ยวข้อง.....	๖
ทฤษฎีแนวคิดโซเชี่ยล เอโวลูชั่น.....	๖
อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ ๓ ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	๑๖
การพัฒนาการการสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์.....	๑๖
ผลงานระยะแรก (ศิลปะขั้นทดลอง).....	๑๗
ผลงานระยะแรก (terminal ขึ้นที่ ๑).....	๑๘
ผลงานระยะแรก (terminal ขึ้นที่ ๒).....	๑๙
ผลงานระยะแรก (terminal ขึ้นที่ ๓).....	๒๐
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	๒๖
ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	๒๘
บทที่ ๔ การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	๔๒
วิเคราะห์ศิลปนิพนธ์.....	๔๓
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	๔๙
สรุปผลการศึกษา.....	๕๐
อภิปรายผล.....	๕๐
ข้อเสนอแนะ.....	๕๐
บรรณานุกรม.....	๕๒
ภาคผนวก.....	๕๓
ประวัติส่วนตัว.....	๕๕

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๑. เฮอ์เบิร์ต สเปนเซอร์.....	๖
๒.คอนสตรัคติวิสต์(Constructivism).....	๘
๓. เดอะ เอกซ์โมดูล เทนเซกริตี.....	๑๑
๔. อันไทเทิล.....	๑๒
๕. the circle.....	๑๓
๖. ภาพแสดงผลงานระยะแรกขึ้นที่ ๑.....	๑๗
๗. ภาพแสดงผลงานระยะแรกขึ้นที่ ๒.....	๑๘
๘. ภาพแสดงผลงานระยะแรกขึ้นที่ ๓.....	๑๙
๙. ภาพแสดงผลงานระยะแรกขึ้นที่ ๔.....	๒๐
๑๐. ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การทำงานไม้เพื่อทำฐาน.....	๒๖
๑๑. ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การหล่อเรซินเพื่อทำรูปทรงมนุษย์.....	๒๖
๑๒. ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การซึ่งโครงสร้าง.....	๒๘
๑๓. แบบร่าง ๓ มิติผลงานขึ้นที่ ๑.....	๒๙
๑๔. ต้นแบบพลาสติกรูปทรงมนุษย์ ผลงานขึ้นที่ ๑.....	๓๐
๑๕. พิมพ์ซิลิโคนรูปทรงมนุษย์ ผลงานขึ้นที่ ๒.....	๓๑
๑๖. รูปทรงมนุษย์ที่หล่อด้วยเรซินที่ผสมหินบด ดินและปูนในท่าทางต่าง ๆ.....	๓๑
๑๗. ขั้นตอนการเจาะรู.....	๓๒
๑๘. ขั้นตอนการซึ่งสลึง.....	๓๒
๑๙. ขั้นตอนการตัดไม้เพื่อทำฐาน.....	๓๓

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
๒๐. งานชิ้นที่ ๒ ชื่อผลงาน “tensegrity of social” เสร็จสมบูรณ์.....	๓๓
๒๑. แบบร่าง ๒ มิติผลงานชิ้นที่ ๒.....	๓๕
๒๒. ขั้นตอนการขยายโครงสร้างเท่าจริง.....	๓๖
๒๓. รูปทรงมนุษย์ที่หล่อด้วยเรซินที่ผสมหินบด ดินและปูนในท่าทางต่าง ๆ	๓๖
๒๔. ขั้นตอนการเจาะรู	๓๗
๒๕.. ขั้นตอนการขึงสลิง.....	๓๗
๒๖. ขั้นตอนการตัดไม้เพื่อทำฐาน.....	๓๘
๒๗. ขั้นตอนการทำสีฐาน.....	๓๘
๒๘. งานชิ้นที่ ๒ ชื่อผลงาน “tensegrity of social ๒” เสร็จสมบูรณ์.....	๓๙
๒๙. ศิลปะนิพนธ์ชิ้น ที่ ๑ เสร็จสมบูรณ์.....	๔๐
๓๐. ศิลปะนิพนธ์ชิ้น ที่ ๒ เสร็จสมบูรณ์.....	๔๑
๓๑. ภาพแสดงเส้นโครงสร้างศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๔
๓๒. ภาพแสดงทิศทางของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๕
๓๓. ภาพแสดงพื้นที่ว่างของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๖
๓๔. ภาพแสดงเส้นรอบนอกของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๗
๓๕. ภาพแสดงพื้นผิวของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๗
๓๖. ภาพแสดงสีของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ ๑.....	๔๘

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑. ตารางขั้นตอนการดำเนินงาน.....	๔
๒. ตารางวิเคราะห์ศิลปิน.....	๑๔
๓. ตารางวิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปินพนธ์.....	๒๑
๔. ตารางประมวลความคิด.....	๒๓
๕. ตารางวิเคราะห์ศิลปิน.....	๒๔
๖. ตารางเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์.....	๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่สมัยโบราณมนุษย์มีการรวมกลุ่มเพื่อดำรงชีวิตไม่ว่าจะเพื่อล่าสัตว์ทำเกษตรกรรมหรือเพื่อสร้างอารยธรรม การอยู่ร่วมกันเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของการพึ่งพากันและกันของมนุษย์ ที่มีมาตั้งแต่ยุคหินจนถึงปัจจุบันความสัมพันธ์เหล่านี้ยังไม่เพียงแสดงการพึ่งพาแต่ยังแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของผู้คนที่มีความสัมพันธ์กัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนเราเห็นได้ทั่วไปเช่น แม่ค้าพ่อค้าหาบเร่แผงลอยที่พูดคุยซื้อขายกับลูกค้า กระเป๋ารถเมล์เก็บเงินผู้โดยสาร นอกจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนแล้วปฏิสัมพันธ์ยังรวมถึง คนกับสิ่งของหรือคนกับสังคม ตัวอย่างเช่น แม่ค้าที่เข็นรถเข็นหาบไปขายอาหาร คนงานก่อสร้างที่สร้างตึกอาคารอันเป็นส่วนประกอบของสังคมหรือพนักงานออฟฟิศที่ใช้สิ่งก่อสร้างจากคนงานเหล่านั้น ความสัมพันธ์เหล่านี้ของมนุษย์ยังคงดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง หากมองภายนอกอาจเห็นเป็นเพียงพฤติกรรมปกติของคนในสังคม แต่ความจริงแล้วเราจะพบแรงเป็นส่วนประกอบในปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน เมื่อพบแรงที่เกิดขึ้นเราจึงเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน แต่เรากลับไม่เคยสังเกตเห็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้คนต่อผู้คนผู้ต่อสิ่งของหรือผู้คนต่อสังคม

ข้อมูลในด้านสังคมเราจะพบว่า มนุษย์นั้นมีความเป็นสัตว์สังคมทำให้การพึ่งพาซึ่งกันและกันนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก นับตั้งแต่เราเกิดจนตายเราจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ด้วยความสามารถของบุคคลในด้านต่าง ๆ นั้นไม่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะด้วยสติปัญญาหรือร่างกายทำให้บุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ทั้งหมด เราเลยจำเป็นต้องพึ่งพาผู้อื่นในการดำรงชีวิต ทั้งจะในด้านของการอุปโภคบริโภคหรือด้านการบริการต่างๆ ที่บางอย่างเราก็ไม่สามารถที่จะทำสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง เช่นพนักงานออฟฟิศที่ไม่สะดวกในการประกอบอาหาร เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านที่อยู่อาศัยหรือเวลาที่น้อยนิดจะเห็นได้ว่าในบางสถานการณ์เราจำเป็นต้องพึ่งคนอื่นเพื่อทำให้สิ่งที่เราต้องการนั้นให้สมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงนำแรงในทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์เหล่านี้^๑

“แรง” เป็นสิ่งสำคัญในทางวิทยาศาสตร์เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้วัตถุเคลื่อนที่ หยุดนิ่งหรือเปลี่ยนแปลงทิศทาง แรงนั้นไม่อาจเห็นได้ด้วยตาเปล่าแต่สามารถรับรู้ได้จากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากแรงที่กระทำต่อวัตถุ เช่น ลูกบอลที่กลิ้งไปข้างหน้า การหมุนของพัดลม การชั่งของบนตาชั่ง สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันถึงการมีอยู่ของแรงและวัตถุนั้นเปลี่ยนแปลงตามแรงที่กระทำผลลัพธ์ของแรง

^๑ <https://www.kroobannok.com/๑๒๐๙๓> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ในทางวิทยาศาสตร์ แม้จะสังเกตได้ชัดเจนจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของวัตถุแต่กลับกัน หากเราสังเกตในชีวิตประจำวันแรงไม่ได้จำกัดอยู่แค่ทำให้วัตถุเคลื่อนที่หรือหยุดนิ่งเท่านั้นแรงยังเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่กับวิถีชีวิตของผู้คน กลไกทางสังคม หรือแม้แต่การตัดสินใจของเราในแต่ละวัน ต่างก็อยู่ภายใต้อิทธิพลของ “แรง” จากสิ่งรอบตัวเราทั้งสิ้น แรงจึงไม่ได้แสดงให้เห็นแค่การเปลี่ยนแปลง หากแต่ยังแสดงให้เห็นผลลัพธ์ของปฏิกิริยาและสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงรวมถึงผู้คนด้วย

ทฤษฎีที่ข้าพเจ้าหยิบยกมาซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อความข้างต้น คือทฤษฎี โซเชียล เอโวลูชัน (Social evolution) โดยนักปรัชญาชื่อ เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer) เขาเกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๒๐ เขาเป็นนักปรัชญาที่วิเคราะห์สังคมในยุคหลังปฏิวัติอุตสาหกรรม ที่พูดถึงความสัมพันธ์ของสังคมที่ผู้คนนั้นต่างก็มีหน้าที่ของตนและแต่ละหน้าที่ต่างก็ทำงานประสานกันเพื่อรวมเป็นโครงสร้างของสังคมที่ดำเนินไป เทียบกับแนวคิดปฏิสัมพันธ์ข้างต้นแล้วเพราะในความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนนั้นล้วนมีแรงเป็นส่วนประกอบไม่ว่าจะแรงที่เราสัมผัสและเข้าใจได้หรือไม่มีรูปธรรมปรากฏชัด แต่เพราะแรงในความสัมพันธ์เหล่านี้ผู้คนจึงเชื่อมโยงเข้าหากันจนเกิดสมดุลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน^๒

รูปแบบทางศิลปกรรมข้าพเจ้า ได้รับแรงบันดาลใจจาก ศิลปิน เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson) ในงาน เดอะ เอ็กซ์ โมดูล เทนเซกริตี (The x-module tensegrity) รูปทรงกากบาทจากไม้และขึงด้วยเส้นเอ็นก่อนเป็นรูปทรงกระบวนกรซึ่งไม้ก่อรูปทรงมีการใช้หลักทางวิทยาศาสตร์จากแรงและการกระจายน้ำหนักรวมถึงทิศทางในการขึง ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องแรงและความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม ข้าพเจ้านำกระบวนกรที่เกี่ยวข้องกับแรงดึงแรงรั้งมาใช้โดยงานของข้าพเจ้าใช้หน่วยย่อยรูปทรงมนุษย์ที่ถูกกำหนดท่าทางในการรับแรงโดยแต่ละหน่วยย่อยนั้นจะสอดคล้องกันจากนั้นใช้เส้นเอ็นในการขึงให้เกิดรูปทรงใหม่เพื่อรับน้ำหนักและกระจายน้ำหนักเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของหน่วยย่อยต่าง ๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นปรากฏการณ์ความสัมพันธ์โดยในมีรูปทรงมนุษย์ที่มีลักษณะเป็นหน่วยย่อยรับและส่งแรงก่อตัวเป็นรูปทรงขนาดใหญ่จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของแรง ที่อาศัยหน่วยใหญ่และหน่วยย่อยเป็นองค์ประกอบ

ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึง แรง ที่ไม่ได้มีบทบาทในแค่ในทางฟิสิกส์วิทยาศาสตร์แต่แรงยังมีบทบาทในเชิงสังคมที่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ได้สังเกตเห็นนำเสนอออกมาผ่านงานประติมากรรมโดยใช้แรงแสดงเนื้อหาเชิงนามธรรมผ่านกระบวนกรทางศิลปะออกมาเป็นรูปธรรมที่เรามองเห็นและเข้าใจได้ซึ่งมีที่มาและแนวคิดข้างต้นเพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ชมได้ตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์เชิงนามธรรมที่แสดงออกผ่านการขึงที่ใช้แรงแสดงเป็นรูปธรรม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นความสมบูรณ์ ผ่านรูปทรงขนาดใหญ่อันมีหน่วยย่อยประกอบ

^๒ ทฤษฎี สังคมวิทยา สุภากร จันทวานิช หน้า ๑๓๙-๑๔๕ เข้าถึงเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

๑. เพื่อสร้างผลงานประติมากรรมที่มีเนื้อหาจากความสัมพันธ์ของคนในสังคมผ่านปรากฏการณ์ของแรงที่เกิดขึ้นในสังคม
๒. ศึกษาปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาซึ่งกัน
๓. ศึกษาศิลปกรรมที่แสดงเนื้อหาของความสัมพันธ์ในการพึ่งพาซึ่งกัน

สมมุติฐานของการศึกษา

ในสังคมที่ผู้คนต่างอยู่รวมและต่างพึ่งพาซึ่งกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์เหล่านี้อย่างคงดำรงอยู่หากแต่เราไม่ได้สังเกตเห็น เหตุนี้จึงต้องนำแรงในทางวิทยาศาสตร์มาอธิบาย ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนให้อยู่ในรูปประจักษ์ผ่านงานประติมากรรมที่ใช้รูปทรงมนุษย์ รูปทรงเรขาคณิตมาซึ่งรวมกันเป็นมวล รับและกระจายน้ำหนักจากจุดหนึ่งไป สู่จุดหนึ่งเพื่อสื่อให้เห็นถึงการพึ่งพากันระหว่างสองรูปทรงผ่านแรงที่เกิดจากน้ำหนักและแรงที่เกิดจากการกระจายน้ำหนักที่เกิดขึ้นสามารถทำให้ผู้ชมได้ตระหนักรู้ถึงการพึ่งพาระหว่างกันและกันของรูปทรงเพื่อทำให้เข้าใจสภาวะความสัมพันธ์ทางสังคมผ่านงานประติมากรรม

ขอบเขตของการศึกษา

๑. สร้างผลงานประติมากรรมที่แสดงเนื้อหาความสัมพันธ์ของคนในสังคมผ่านแรงในทางวิทยาศาสตร์ให้ออกมาเป็นผลงานประติมากรรม โดยใช้รูปแบบแรงดึงแรงรั้ง (Tensegrity) ที่ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์เพื่อแสดงแรงออกมาเป็นรูปธรรมซึ่งรวมกับรูปทรงคนแบบกึ่งนามธรรมเพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวคิดข้างต้น
๒. ศึกษาแนวคิด ความสัมพันธ์ของผู้คนแบบการพึ่งพากัน ผ่านทฤษฎี โซเชียล เอโวลูชัน (Social evolution) ของ เฮอเบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer)
๓. ศึกษาศิลปกรรมที่แสดงเนื้อหาความสัมพันธ์แบบพึ่งพากัน โดยมี เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth sentlson) โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) และ จีรพล หอสง่า

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาในการทำงาน						
	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
๑.ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลทฤษฎีเช่น ความต้องการพร้อมกับการศึกษาหาแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกับศิลปินไทยและต่างประเทศแล้วนำไปวิเคราะห์หาข้อมูลมาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์งานประติมากรรม							
๒.แสวงหารูปทรงทางประติมากรรมจากหนังสือหรืออินเทอร์เน็ตเพื่อสื่อถึงความสัมพันธ์เชิงฟังก์ชัน							
๓.คัดลอกแบบร่าง ๒ มิติ เพื่อนำมาทำเป็น ๓ มิติ ด้วยวัสดุที่จะใช้ในงานจริงเพื่อหาความสมบูรณ์ของรูปทรง ๓ มิติ							
๔.สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม							
๕.รายงานสรุปผลศิลปินพนธ์							
๖.จัดแสดงนิทรรศการ							

ตารางที่ ๑ ตารางขั้นตอนการดำเนินงาน

ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

เวลาที่ใช้ในการทำงาน

เวลาประมาณ ๔-๕ เดือน

วิธีการศึกษา

๗.๑ ศึกษาค้นคว้าจากภาพถ่ายและอินเทอร์เน็ต

๗.๒ ศึกษาศิลปินที่ทำงานที่แสดงออกถึงการพึ่งพา

๗.๓ ศึกษาแนวคิดจาก ทฤษฎี โซเชียล เอโวลูชัน (Social evolution) ของเฮอร์เบิร์ตสเปนเซอร์

(Herbert Spencer)

๗.๔ ศึกษาจากผลงานศิลปินที่มีเนื้อหาแสดงออกทางด้านความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน

แหล่งข้อมูล

๘.๑ ห้องสมุดวิทยาลัยเพาะช่าง

๘.๒ ศิลปินพนธ์

๘.๓ อาจารย์ภายในสาขา

๘.๔ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ และยูทูป

บทที่ ๒

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในสังคมที่ผู้คนต่างอยู่ร่วมกันและต่างพึ่งพาซึ่งกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเหล่านี้ล้วนมีแรงเป็นส่วนประกอบ เช่น คนขับวินมอเตอร์ไซด์ที่รับส่งผู้โดยสาร แม่ค้าที่เข็นรถเข็นหาบเร่ไปขายอาหารให้พนักงานออฟฟิศ หรือ พนักงานทำความสะอาดที่กวาด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเหล่านี้ล้วนมีแรงเป็นส่วนประกอบ หากแต่แรงเหล่านั้นไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นรูปธรรมให้เราสามารถเข้าใจได้เราจึงไม่ได้สังเกตเห็นแรงในความสัมพันธ์เหล่านี้ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำแรงในทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์เชิงนามธรรมเหล่านี้ ให้แสดงออกมาเป็นรูปธรรมที่เราสามารถรับรู้และเข้าใจได้

ทฤษฎี โซเชียล เอโวลูชัน

รูปภาพที่ ๑ เฮอเบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer) นักปรัชญาชาวอังกฤษ

ที่มา https://hmong.in.th/wiki/Herbert_Spencer เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ทฤษฎี โซเชียล เอโวลูชัน ว่าด้วยกระบวนการทางสังคมที่วิวัฒนาการจากสภาพเรียบง่ายไปสู่สภาพที่มีความซับซ้อนทางสังคมผ่านความสัมพันธ์ของแต่ละหน้าที่ ที่แตกต่างกันแต่ในขณะเดียวกัน

หน้าที่ที่แตกต่างกันเหล่านั้นก็ทำหน้าที่ประสานกันเพื่อความอยู่รอดโดยรวมของสังคม ทฤษฎีนี้ถูกนำเสนอโดย เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ นักปรัชญาและนักสังคมวิทยาชาวอังกฤษผู้มีบทบาทต่อการวางรากฐานทฤษฎีสังคมวิทยายุคแรก สเปนเซอร์ เปรียบเทียบสังคมว่าประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่มีหน้าที่ต่างกันแต่ส่วนต่างๆ เหล่านี้ก็ยังคงทำงานประสานกันเพื่อความมั่นคงของระบบโดยรวม ซึ่งแต่ละหน้าที่ ที่เขากล่าวมานั้นจะถูกจำแนกด้วยสถาบันหลังทางสังคม ที่ประกอบด้วย สถาบันครอบครัว ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ที่เกิดขึ้นมาในสังคม สถาบันพิธีกรรม ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมของผู้คนในสังคม สถาบันการเมือง ทำหน้าที่กำหนด ประชาธิปไตยหรืออนาธิปไตย สถาบันศาสนา ทำหน้าที่เผยแพร่หลักคำสอนให้ผู้คนยึดถือ สถาบันอาชีพ ทำหน้าที่สร้างและแบ่งงานต่างๆ เป็นส่วนๆ ในสังคม และ สถาบันเศรษฐกิจ ทำหน้าที่แบ่งชนชั้นในสังคม หน้าที่ต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนต่างๆ ของสังคม ที่ร่วมมือกันด้วยแรงผูกพันทางกายภาพ อีกส่วนที่สัมพันธ์กันโดยสื่อกลาง คือ ภาษา การพูด การเขียน ท่าทาง ส่วนต่างๆ ยังรวมกันได้โดยสำนึก ที่กระจายอยู่ตามส่วน และ หน้าที่ต่างๆ ในสังคมแต่ถึงกระนั้นสำนึก หรือ ความรู้สึกทางสังคมร่วมกันไม่ได้อยู่ในทุกส่วนในระดับเดียวกัน แต่ถึงแบบนั้นแต่ละหน้าที่ก็จำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อให้ระบบทางสังคมที่เป็นโครงสร้างขนาดใหญ่ นั้นดำเนินไปได้ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำแนวคิดข้างต้นมาเทียบเคียงกับกระบวนการทางศิลปะที่ใช้การซึ่ง เพื่อถ่ายเทน้ำหนักรจากหน่วยย่อยเพื่อขยายเป็นหน่วยใหญ่ซึ่งตัวข้าพเจ้าเห็นถึงความสามารถในการแสดงความสัมพันธ์และตอบสนองต่อแนวคิดดังกล่าวข้าพเจ้าจึงนำกระบวนการนี้ในการพัฒนาผลงาน ศิลปิน^๓

^๓ ทฤษฎี สังคมวิทยา สุภางค์ จันทวานิช หน้า ๑๓๙-๑๔๕ เข้าถึงเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

อิทธิพลทางศิลปกรรม

คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism)

รูปภาพที่ ๒ วลาดิเมียร์ แทตลิน, โมเดล ฟอ์ เดอะ มอนิวเมนต์ ทู เดอะ เอิร์ธ อินเตอร์เนชันแนล ๑๙๑๙

(Vladimir Tatlin, model for the Monument to the Third International ๑๙๑๙)

ที่มา <https://blog.artsper.com/en/a-closer-look/understanding-russian-constructivist-art/> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๙

คอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เป็นขบวนการทางศิลปะเชิงนามธรรมเกิดขึ้นในรัสเซียราวปีค.ศ. ๑๙๑๓ ในช่วงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมการเมืองและอุตสาหกรรมครั้งก่อนและหลังการปฏิวัติของรัสเซียโดยลัทธิคอนสตรัคติวิสต์มีแนวทางการศิลปะที่ถูกตัดทอนดูไร้ชีวิตและมุ่งเน้นความมีเหตุผลที่เกิดขึ้นในงานมากกว่าการแสดงอารมณ์เชิงนามธรรมบุคคลสำคัญที่เป็นทั้งศิลปินและเป็นผู้ร่วมก่อตั้งลัทธินี้ได้แก่ เขาเหล่านี้ช่วยกันวางรากฐานทางทฤษฎีและแนวทางในการปฏิบัติอย่างเป็นระบบในลัทธินี้หัวใจสำคัญของคอนสตรัคติวิสต์คือการต่อต้านแนวคิดแบบดั้งเดิมที่ศิลปินนั้นใช้ทักษะ

เทนเซกริตีไม่ได้จำกัดอยู่เพียงงานที่มนุษย์สร้างขึ้น แต่ยังสามารถพบได้ในธรรมชาติ โดยเฉพาะใน ร่างกายมนุษย์ ซึ่งกระดูกทำหน้าที่รับแรงอัด ขณะที่กล้ามเนื้อ เอ็น และเนื้อเยื่อเกี่ยวพันทำหน้าที่รับ แรงดึง ระบบดังกล่าวช่วยให้ร่างกายสามารถรักษาความมั่นคงพร้อมกับความยืดหยุ่นในการ เคลื่อนไหวได้ในเวลาเดียวกัน

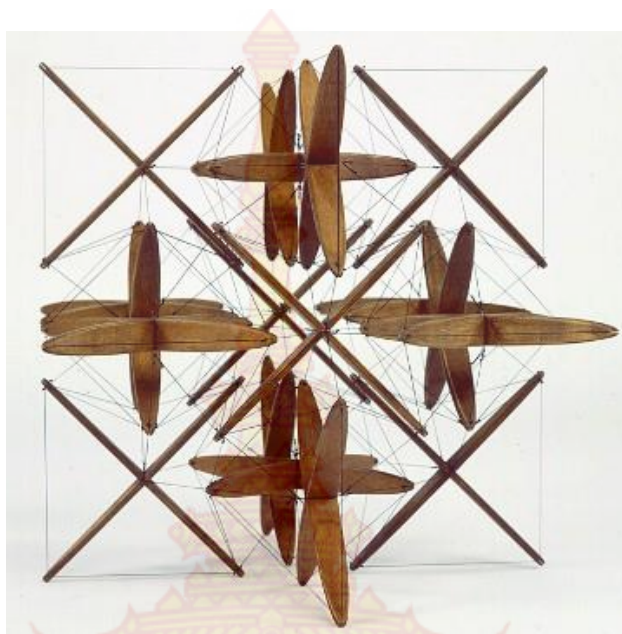
ในเชิงสุนทรียศาสตร์ นักประวัติศาสตร์ศิลปะ เอเลนอร์ ฮาร์ตนี (Eleanor Heartney) ได้ กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของโครงสร้างเทนเซกริตีว่าอยู่ที่ “ความโปร่งใสทางสายตา” ซึ่งเปิดเผย ความสัมพันธ์ของแรงและพื้นที่ให้ผู้ชมรับรู้ได้โดยตรง ส่งผลให้โครงสร้างลักษณะนี้กลายเป็นจุดเชื่อมต่อ ระหว่างศาสตร์ทางวิศวกรรมและศิลปะร่วมสมัย หลักการเทนเซกริตีได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในงาน สถาปัตยกรรม วิศวกรรม และการออกแบบโครงสร้างขนาดใหญ่ เทนเซกริตีจึงไม่เพียงเป็นหลักการ ทางโครงสร้างทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังสะท้อนแนวคิดเรื่อง ความสัมพันธ์ การพึ่งพาอาศัย และ สมดุลขององค์ประกอบภายในระบบเดียวกัน ซึ่งได้กลายเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์งาน ศิลปะ ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน^๕

อิทธิพลจากศิลปิน

เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson)

เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth Snelson) ค.ศ. ๑๙๒๗-๒๐๑๖ เขาเป็นประติมากรชาว อเมริกันผู้บุกเบิกแนวคิดโครงสร้างแบบ เทนเซกริตี (Tensegrity) ซึ่งกลายเป็นรากฐานสำคัญของ ประติมากรรมเชิงโครงสร้างในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ เขาเกิดที่เมือง เพนเดิลตัน รัฐออริกอน และถึงแก่อสัญกรรมที่นครนิวยอร์ก รัฐนิวยอร์ก ชีวิตและผลงานของเขาสะท้อนการผสมผสานกันระหว่างศิลปะ วิศวกรรม และการทดลองทางโครงสร้างอย่างลึกซึ้ง โดยผลงานที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์มีชื่อว่า เดอะ เอกซ์โมดูล เทนเซกริตี โดยในงานชิ้นนี้เขาใช้ไม้สองชิ้นขัดแนวขวางเป็นรูปทรงกากบาทและชิงด้วยสลิง ซึ่งรูปทรงกากบาทหนึ่งชิ้นจะถูกนับเป็นหนึ่งหน่วยย่อย โดยแต่ละหน่วยย่อยนั้นจะถูกชิงอย่างเป็น ระบบทั้งระยะห่างและการจัดวางของรูปทรงย่อย

^๕ <https://en.wikipedia.org/wiki/Tensegrity> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

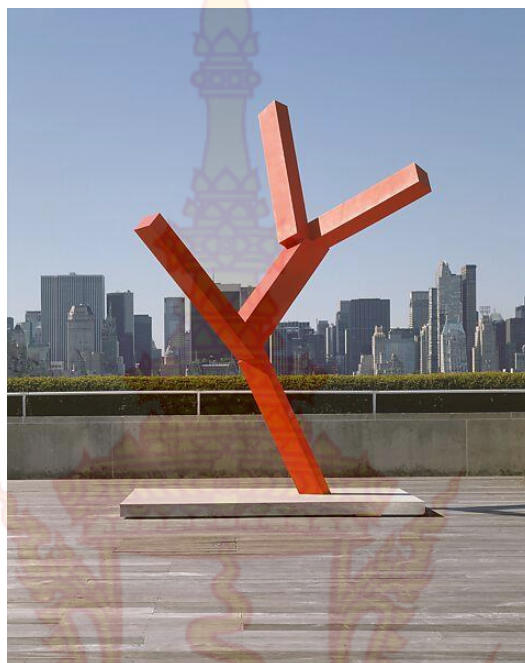

รูปภาพที่ ๓ ผลงาน เดอะ เอกซ์โมดูล เทนเซกริตี (The X-module tensegrity)

ที่มา <http://www.tensegriteit.nl/e-xmodule.html> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๙

จนเกิดเป็นโครงข่ายสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่เมื่อเห็นภาพรวมแล้วงานชิ้นนี้จะพบว่าแต่ละหน่วยย่อยนั้นถูกประกอบด้วยการซึ่งกันมีทิศทางเป็นกากบาทขนาดใหญ่ทั้งในแนวขวางและแนวดิ่งที่เกิดขึ้นในเค้าโครงสี่เหลี่ยมซึ่งแสดงถึงการกระจายน้ำหนักที่เกิดขึ้นในโครงสร้างสี่เหลี่ยมและยังแสดงการพึ่งพาซึ่งกันระหว่างหน่วยย่อยโดยมีแรงในรูปแบบของการซึ่งเพื่อประกอบกันของแต่ละหน่วยย่อยงานชิ้นนี้เราจึงพบปรากฏการณ์ของแรงผ่านการซึ่งระหว่างหน่วยย่อยออกมาเป็นรูปธรรม ซึ่งข้าพเจ้าได้นำวิธีการนี้มาใช้ในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า เนื่องจากวิธีการนี้สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงให้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านแรงที่เราสามารถมองเห็นและเข้าใจได้

โจเอล ชาปิโร (joel shapiro)

รูปภาพที่ ๕ ผลงาน อันไทเทิล (Untitled ๒๐๐๐ - ๒๐๐๑)

ที่มา <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/๔๙๑๙๗๗> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๙

โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) ค.ศ ๑๙๔๑ - ๒๐๒๕ เขาเป็นประติมากรชาวอเมริกันโดยผลงานส่วนใหญ่ของเขานั้นจะถูกตัดทอน โดยมีตั้งแต่ขนาดเล็กขนาดเท่าจริงจนถึงขนาดใหญ่ซึ่งประติมากรรมของเขานั้นมักมีลักษณะเคลื่อนไหวและสีสันทันที่ดูฉูดฉาด ในงานชุดอันไทเทิล (Untitled ๒๐๐๐ - ๒๐๐๑) เขานั้นเลือกใช้รูปทรงเรขาคณิต ประกอบสร้างเป็นรูปทรงคล้ายท่าทางมนุษย์และใช้ระบบคานยันซึ่งมีจุดแต่ละฐานหนึ่งจุด ในงานชิ้นนี้เราจะรู้สึกถึงความไม่สมดุลที่เกิดจากรูปทรงที่ไม่สามารถและเขายังได้แสดงออกผ่านรูปทรงสี่เหลี่ยมเพื่อจะสื่อถึงรูปทรงของมนุษย์ที่ถูกตัดทอนทั้งนี้ถึงเขานั้นไม่ได้ใช้รูปทรงมนุษย์โดยตรงแต่ท่าทางที่แสดงออกของชิ้นงานกลับแสดงออกถึงสัญญาณที่สื่อสารถึงมนุษย์ ผ่านแท่งสี่เหลี่ยมยาวที่ถูกประกอบตามมุมของสี่เหลี่ยมใหญ่ องค์ประกอบนี้ทำให้เราเข้าใจและพอจะจินตนาการถึงท่าทางของมนุษย์ได้ โดยผลงานชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานขอข้าพเจ้า เนื่องจากการตัดทอนนั้นไม่เพียงสะท้อนถึงรูปทรงมนุษย์แต่ยังถูกตัดทอนให้รับน้ำหนักและกระจายน้ำหนักจากรูปทรงโดยรวมที่ไม่สมดุลแต่ในขณะเดียวกันตัวชิ้นงานก็ยังสามารถตั้งอยู่ได้

ธีรพล หอสง่า

รูปภาพที่ ๕ ผลงาน เดอะ เซอร์เคิล (the circle)

ที่มา http://www.thapra.lib.su.ac.th/ArtThesis๕๖-๕๗/ARTperson/๒๕๕๓_Teerapon%๒๐Hosanga.html

เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๙

โดยในงานชิ้นนี้เขาใช้การประกอบกันของแท่งอลูมิเนียม ไม้ และก้อนหิน โดยใช้ก้อนหินเป็นจุดศูนย์กลางซึ่งมีไม้อยู่โดยรอบของพื้นผิวก้อนหินขยายรูปทรงด้วยการต่อแท่งอลูมิเนียมโดยมีแท่งอลูมิเนียมขนาดเล็กกลางและใหญ่ตามลำดับซึ่งท่อขนาดเล็กจะมีจำนวนมากและประกอบกันก็รอบก้อนหินจากนั้นลดความถี่ลงในการประกอบขนาดกลางและเว้นระยะห่างมากขึ้นที่ชั้นสุดท้ายโดยมีท่อขนาดยาวที่สุดเมื่อพิจารณาจากชิ้นงานจะพบว่าการต่อกันของแท่งอลูมิเนียมสามารถเทียบเคียงกับรูปแบบการประกอบของโมเลกุลที่เป็นโครงสร้างขนาดเล็กซึ่งแฝงตัวอยู่ในทุกสิ่งอย่างบนโลก ชิ้นงานที่มีจุดศูนย์กลางเป็นก้อนหินนั้นเสมือนต้นกำเนิดของโครงสร้างที่ถูกขยายด้วยแท่งอลูมิเนียมเพื่อแสดงโครงสร้างที่เราไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตาที่ประกอบกันอยู่ในระดับอนุภาคจนเกิดเป็นก้อนหินขึ้นโดยโครงสร้างหน่วยย่อยนั้นต่างพึ่งพาซึ่งกันทั้งขนาดเล็กกลางและใหญ่เพื่อคงรูปทรงขนาดใหญ่ไว้

สรุปวิเคราะห์ศิลปิน

ชื่อ	ผลงาน	ภาษาทางศิลปะ	ความหมาย
เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson)	เดอะ เอกซ์โมดูล เทนเซกริตี (The X-module tensegrity) 	- การประกอบกันของหน่วยย่อยเป็นหน่วยใหญ่ - การใช้ระบบในการต่อระหว่างหน่วยย่อย	- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน - การควบคุมเพื่อสร้างผลลัพธ์ใหม่
โจเอล ชาปิโร (joel shapiro)	อันไทเทิล (Untitled ๒๐๐๐ - ๒๐๐๑) 	- การตัดทอนรูปทรงมนุษย์	- การเปลี่ยนค่าจากความจริงสู่สัญลักษณ์ที่เข้าใจได้ผ่านรูปทรงเรขาคณิต
อีร์พล หอสง่า	ทรงกลม (Circle) 	- การต่อกันของหน่วยย่อยโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์	- การใช้โครงสร้างแสดงสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ตารางที่ ๒ ตารางวิเคราะห์ศิลปิน

ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

เมื่อศึกษาศิลปินทั้ง ๓ ท่าน ข้าพเจ้าพบว่าภาษาทางศิลปะซึ่งส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน ถูกตีความผ่านตารางดังนี้ เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson) จากภาพที่ ๑ เขาใช้รูปทรงหน่วยย่อยเพื่อประกอบสร้างเป็นหน่วยใหญ่และควบคุมการประกอบของหน่วยย่อยอย่างมีระบบเพื่อแสดง

การพึ่งพาซึ่งกันและกันภายใต้แบบแผนที่เกิดขึ้น โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) ใช้การตัดทอนรูปทรงมนุษย์เพื่อเปลี่ยนค่าจากความเป็นจริงสู่สัญลักษณ์ ที่สามารถเข้าใจได้ผ่านรูปทรงเรขาคณิต อีร์พล หอสง่า เขาแสดงการต่อกันของโครงสร้างหน่วยย่อยโดยเทียบเคียงกับโครงสร้างทางวิทยาศาสตร์ เพื่อแสดงโครงสร้างแฝงที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

จากการวิเคราะห์กระบวนการทางศิลปะของศิลปินทั้ง ๓ ท่าน ข้าพเจ้าพบว่าสามารถใช้กระบวนการดังกล่าวตั้งสมมุติฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน ผ่านภาษาทางประติมากรรม ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการทดลองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาต้นแบบทางความคิด ภายใต้หัวข้อ ความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง ของข้าพเจ้าได้ซึ่งจะถูกขยายในบทถัดไป

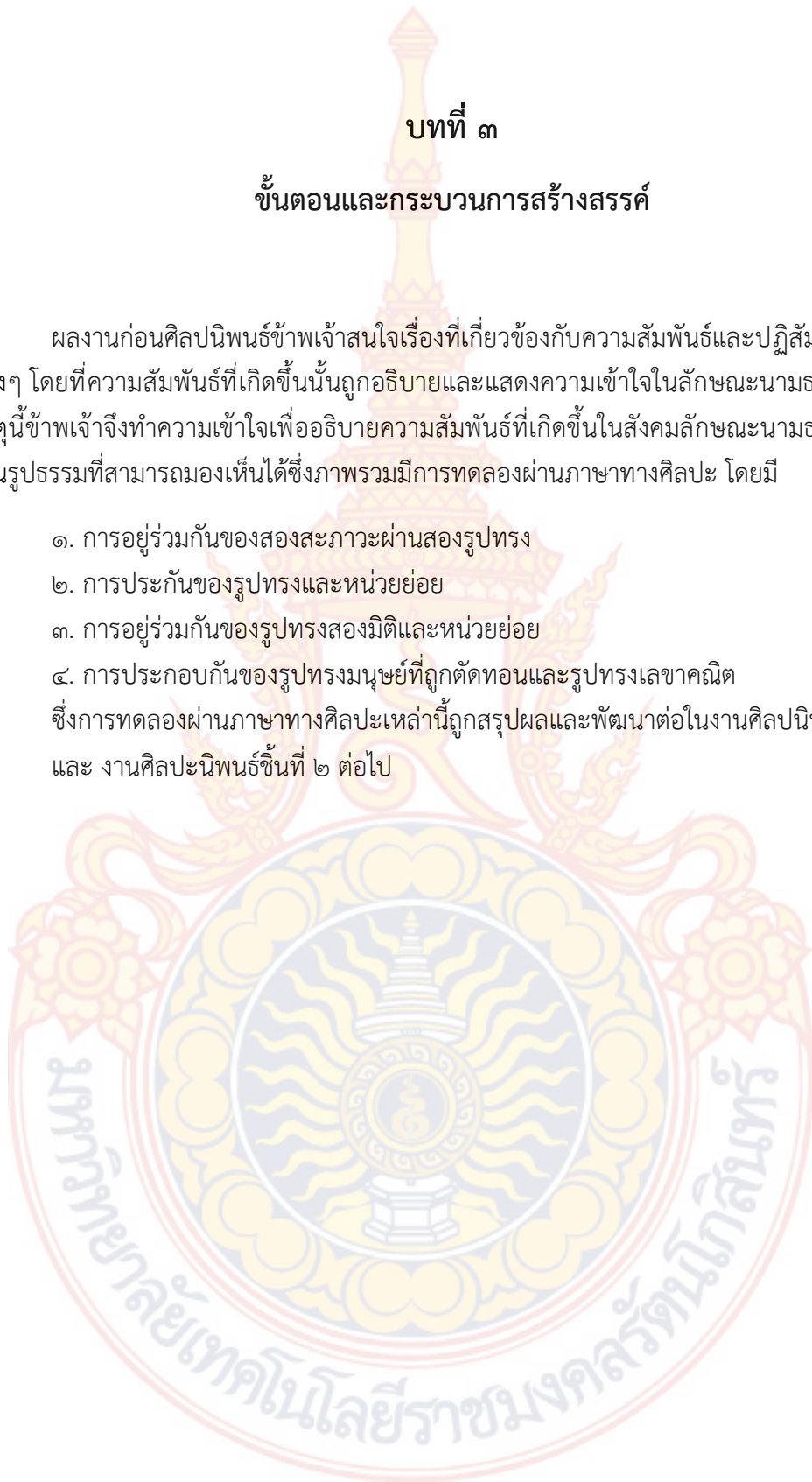

บทที่ ๓

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

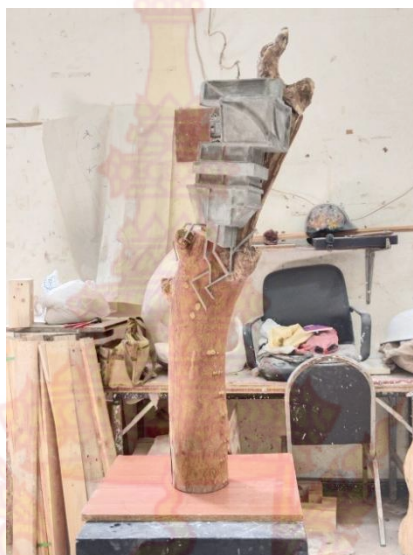
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ข้าพเจ้าสนใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยที่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นถูกอธิบายและแสดงความเข้าใจในลักษณะนามธรรมมาเสมอ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงทำความเข้าใจเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสังคมลักษณะนามธรรมนี้ให้เกิดเป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นได้ซึ่งภาพรวมมีการทดลองผ่านภาษาทางศิลปะ โดยมี

๑. การอยู่ร่วมกันของสองสถานะผ่านสองรูปทรง
 ๒. การประกันของรูปทรงและหน่วยย่อย
 ๓. การอยู่ร่วมกันของรูปทรงสองมิติและหน่วยย่อย
 ๔. การประกอบกันของรูปทรงมนุษย์ที่ถูกตัดทอนและรูปทรงเลขาคนิต
- ซึ่งการทดลองผ่านภาษาทางศิลปะเหล่านี้ถูกสรุปผลและพัฒนาต่อในงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ ๑ และ งานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ ๒ ต่อไป

การพัฒนาการสร้างสรรค์ก่อนศิลปินนิพนธ์

ผลงานระยะแรก (ศิลปะทดลอง)

ภาพที่ ๖ ภาพแสดงผลงานระยะแรกชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์

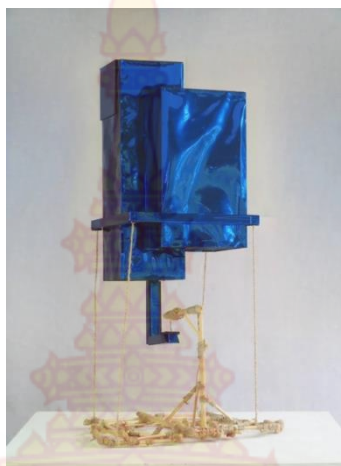
ชื่อผลงาน	การอยู่ร่วมกัน หมายเลข ๑
ขนาด	๖๐*๔๐*๔๐ cm
เทคนิค	สื่อผสม
ปีที่สร้าง	พ.ศ. ๒๕๖๗

ช่วงการสร้างสรรคผลงานทดลอง ข้าพเจ้าสนใจเรื่องความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันของเมืองและธรรมชาติ ผ่านสองวัสดุและรูปทรงที่ต่างกัน โดยที่ข้าพเจ้าใช้ท่อนไม้ซึ่งเป็นวัสดุทางธรรมชาติ ที่มีรูปทรงแบบอิสระและปูนเป็นวัสดุทางอุตสาหกรรมที่มีรูปทรงเรขาคณิตมาแสดงให้เห็นการอยู่ร่วมกันของทั้งสองสภาวะ

โดยมีท่อนไม้ที่ถูกขัดแล้วไม่มีทั้งกิ่งและใบตั้งตรงในแนวดิ่ง ด้านบนของท่อนไม้มีวัตถุรูปทรงเรขาคณิตซึ่งทำจากวัสดุที่เป็นปูนตั้งอยู่ด้านบนของท่อนไม้ขัดในลักษณะที่สูงขึ้นไป และมีบางส่วนของวัสดุที่เป็นปูนด้านบนที่เส้นโครงสร้างเล็ก ๆ พยายามยึดเกาะกับท่อนไม้ด้านล่าง

ผลสัมฤทธิ์ของผลงานทดลองชิ้นนี้ พบว่าการใช้รูปทรงธรรมชาติและเรขาคณิตแสดงสองสภาวะได้ดี แต่ลักษณะการจัดวางและลักษณะความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันของทั้งสองวัสดุไปในทิศทางลบ ซึ่งไม่แสดงให้เห็นการอยู่ร่วมกันแบบที่ข้าพเจ้าต้องการ

ผลงานระยะแรก (terminal ชั้นที่ ๑)

ภาพที่ ๗ ภาพแสดงผลงานระยะแรกชั้นที่ ๒
ที่มา ภาพโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อผลงาน	สมดุลของสองสภาวะ
ขนาด	๔๐*๓๐*๓๐ cm
เทคนิค	สื่อผสม
ปีที่สร้าง	พ.ศ. ๒๕๖๗

ช่วงการสร้างสรรคผลงานเตรียมศิลปนิพนธ์ชั้นที่ ๑ ข้าพเจ้าสนใจความสัมพันธ์ของสภาวะที่มีความขัดแย้งกันในสังคมเมืองผ่านการใช้แรงทางวิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าแสดงความแตกต่างของลักษณะเมืองที่ในสังคมที่ต่างกันผ่านรูปทรงขัดแย้งและวัสดุที่ต่างกัน โดยที่สภาวะหนึ่งเป็นรูปทรงเรขาคณิตและวัสดุสังเคราะห์ กับอีกสภาวะหนึ่งเป็นรูปทรงอิสระและเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติ และเล่าความสัมพันธ์ของทั้งสองสภาวะนี้ผ่านแรงดึงแรงเหวี่ยง

โดยมีรูปแบบการแสดงออกในผลงานชิ้นนี้มีลักษณะนามธรรม ด้านล่างของผลงานมีวัสดุไม้ที่ถูกตัดเป็นหน่วยย่อยเล็ก ๆ มัดต่อกันสร้างเป็นเครือข่ายอยู่ด้านล่างซึ่งเป็นฐาน ด้านบนของวัสดุที่เป็นไม้มีรูปทรงเรขาคณิตในลักษณะสี่เหลี่ยมซ้อนกันตั้งอยู่บนเครือข่ายไม้ในแนวดิ่ง ซึ่งที่ทั้งสองวัสดุนี้ยึดโยงกันด้วยเชือกและไม่มีส่วนใดที่แตะกัน

ผลสัมฤทธิ์ของผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชั้นที่ ๑ ข้าพเจ้าพบว่ารูปทรงที่มีความนามธรรมจนเกินไปไม่สามารถแสดงภาพแทนของเมืองได้จริง และการหยิบแรงทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์ของสองสภาวะมีการทำงานที่น่าสนใจ

ผลงานระยะแรก (terminal ขั้นที่ ๒)

ภาพที่ ๘ ภาพแสดงผลงานระยะแรกขั้นที่ ๓
ที่มา ภาพโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อผลงาน	ความสมดุลในเมือง
ขนาด	๘๐*๓๐*๕๐ cm
เทคนิค	สื่อผสม
ปีที่สร้าง	พ.ศ. ๒๕๖๗

ช่วงการสร้างสรรค์ผลงานเตรียมศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๒ ข้าพเจ้าสนใจความสัมพันธ์ของเมืองผ่าน
แนวทางวิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าหยิบความต่างกันผ่านลักษณะองค์ประกอบของสิ่งปลูกสร้างในเมืองที่
ข้าพเจ้าเห็นมาแสดงสภาวะ โดยที่สภาวะหนึ่งเป็นลักษณะตึกอาคารสูงซ้อนกัน และอีกสภาวะเป็น
ลักษณะของหลังคาสังกะสี และเล่าความสัมพันธ์ของทั้งสองสภาวะนี้ผ่านแนวทางวิทยาศาสตร์

โดยที่ด้านล่างของผลงานมีไม้ถูกตัดเป็นท่อนยาวมัดกันอยู่ ด้านบนของไม้ที่มัดกันมีสังกะสี
แผ่นสีเหลี่ยมเล็ก ๆ วางเรียงกันในแนวราบ มีเสาค้ำเชื่อมต่อกับวัตถุด้านบนซึ่งเป็นรูปร่างภาพอาคาร
ตึกสูงในลักษณะซิลูเอท (Silhouette) หรือภาพเงาที่สีดำซ้อนกัน โดยที่ทั้งสองวัสดุนี้ถูกยึดโยงด้วย
เชือกจำนวนสี่เส้นและเสาค้ำ

ผลสัมฤทธิ์ของผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๒ การหยิบแนวทางวิทยาศาสตร์ในผลงานชิ้นนี้ไม่
สามารถเล่าเรื่องความสัมพันธ์ได้ เพราะมีเสาค้ำวัตถุทั้งสองส่งผลให้แรงที่เกิดขึ้นในงานจึงไม่แสดงผล
เท่าที่ต้องการ

ผลงานระยะแรก (ผลงานก่อนขึ้นศิลปนิพนธ์)

ภาพที่ ๙ ภาพแสดงผลงานระยะแรกชิ้นที่ ๔
ที่มา ภาพโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อผลงาน ทดลอง หมายเลข ๓

เทคนิค สื่อผสม

ปีที่สร้าง พ.ศ. ๒๕๖๘

ช่วงการสร้างสรรคผลงานเตรียมศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๓ ข้าพเจ้าสนใจความสัมพันธ์ของคนในสังคมกับเมืองผ่านแรง แสดงความสัมพันธ์โดยหีบรูปทรงมนุษย์และรูปทรงของตึกมาแทนคนในสังคมและเมืองและเล่าความสัมพันธ์ของทั้งสองสภาวะนี้ผ่านแรงทางวิทยาศาสตร์

โดยผลงานชิ้นนี้มีรูปทรงมนุษย์ไม่ระบุเพศทำท่าทางต่าง ๆ หลายหน่วยอยู่ด้านล่างของงาน ด้านบนของกลุ่มของรูปทรงมนุษย์มีรูปทรงของอาคารตึกวางเฉียงอยู่ด้านบน โดยที่ทุกหน่วยในงานไม่มีส่วนใดที่สัมผัสกันเลยแต่ทุกหน่วยในงานถูกยึดโยงด้วยการชิงของเส้นเอ็นสีแดง

ผลสัมฤทธิ์ของผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ การใช้แรงทางวิทยาศาสตร์มาแสดงความความสัมพันธ์ของคนและเมืองในผลงานชิ้นนี้สามารถแสดงได้อย่างชัดเจน แต่เมื่อใช้แรงมาใช้ทุก ๆ หน่วยย่อยและไม่สามารถควบคุมการชิงและการรับน้ำหนักได้ จึงส่งผลให้งานแสดงออกเป็นเรื่องการกดทับมากกว่า การแสดงความสัมพันธ์ของคนในสังคมและเมืองได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการไม่ได้

สรุปผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

จากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ทั้งในการทดลอง ทั้งการค้นหา และการสร้างรูปทรง ข้าพเจ้าพบว่าในด้านเนื้อหา ข้าพเจ้าสนใจประเด็นเรื่องของความสัมพันธ์ในสังคมภายใต้สภาวะของแรง ซึ่งเป็นในแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ทางด้านเทคนิคข้าพเจ้าสนใจการใช้หลักของแรงทางวิทยาศาสตร์คือหลักของแรงดึงแรงเหวี่ยงมาอธิบายผ่านการชิง ซึ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของคนในสังคมที่เป็นนามธรรมให้ถูกอธิบายผ่านปรากฏการณ์ของแรงในเกิดเป็นรูปธรรม และ

ข้าพเจ้ายังสนใจภาษาทางศิลปะที่มีการใช้รูปทรงหน่วยย่อยเพื่อประกอบสร้างเป็นหน่วยใหญ่และควบคุมการประกอบของหน่วยย่อยอย่างมีระบบเพื่อแสดงการพึ่งพาซึ่งกันของคนในสังคม และการตัดทอนรูปทรงมนุษย์ให้สามารถเข้าใจได้ผ่านรูปทรงเรขาคณิต

ผลงาน ระยะแรก	ภาพผลงานระยะแรก	ภาษาทางศิลปะ	ข้อเสีย
ผลงาน ระยะแรก ขั้นที่ ๑		- การอยู่ร่วมกัน ของสองสภาวะ	- คุณภาพของวัสดุ ค่อนข้างต่ำ - การประกอบกันของ วัสดุยังไม่มีคุณภาพ
ผลงาน ระยะแรก ขั้นที่ ๒		- การประกอบกัน ของหน่วยย่อยเป็น หน่วยใหญ่	- คุณภาพของวัสดุ ค่อนข้างต่ำ
ผลงาน ระยะแรก ขั้นที่ ๓			- คุณภาพของงานต่ำ - ยังไม่สามารถเล่า เรื่องความสัมพันธ์ได้ เพราะมีเสาค้ำวัตถุ
ผลงาน ระยะแรก ขั้นที่ ๓		- การตัดทอน รูปทรงมนุษย์	- ยังไม่สามารถควบคุม การขึ้นและการรับ น้ำหนักได้เท่าที่ควร

ตารางที่ ๓ ตารางวิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

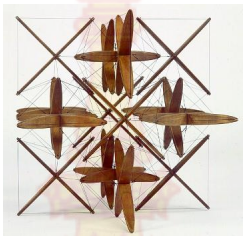
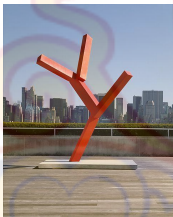
ขั้นตอนประมวลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจในผลงานศิลปนิพนธ์

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องราวของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของคนในสังคม เนื่องจากในสังคมที่ผู้คนต่างอยู่ร่วมกันและต่างพึ่งพาซึ่งกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเหล่านี้ล้วนมีแรงเป็นส่วนประกอบ หากแต่แรงเหล่านั้นไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นรูปธรรมให้เราสามารถเข้าใจได้เราจึงไม่ได้สังเกตเห็นแรงในความสัมพันธ์เหล่านี้ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำแรงในทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์เชิงนามธรรมเหล่านี้ ให้แสดงออกมาเป็นรูปธรรมที่เราสามารถรับรู้และเข้าใจได้

ในความสำคัญของการประมวลที่มาจากแรงบันดาลใจนั้น เป็นกระบวนการที่มาก ความสำคัญ การค้นหาแรงบันดาลใจมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ เพลง หนัง หรือ ประสบการณ์ตรงจากสังคมที่เคยอาศัยหรือพบเห็น ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ โดยสิ่งที่ข้าพเจ้าหยิบยกขึ้นมาคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยพบเจอในอดีตรวมถึงปัจจุบันที่เป็นอยู่ในสังคม เกี่ยวกับเรื่องของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของผู้คนในสังคมซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงของทั้งตัวข้าพเจ้ารวมถึงผู้คนในสังคมทุกคน ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดผลงานศิลปนิพนธ์ผ่านจินตนาการของตนเองในรูปแบบของรูปทรงมนุษย์ที่มาซึ่งรวมกันเป็นหน่วยใหญ่ รับและกระจายน้ำหนึ่งจากจุดหนึ่งไปสู่จุดหนึ่ง เพื่อสื่อให้เห็นถึงการพึ่งพากันระหว่างรูปทรง

ดานเนื้อหาและแนวความคิด

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของข้าพเจ้า ผู้คนต่างอยู่ร่วมกันและต่างพึ่งพาซึ่งกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสังคมลักษณะนามธรรมนี้ให้เกิดเป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นได้ผ่านแรงทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเนื้อหาหลักและเป็นแนวคิดของข้าพเจ้า

ข้อมูล	ประเด็น	ภาพประกอบ	ศิลปิน	ภาษาทางศิลปะ
ส่วนตัว -การพึ่งพาซึ่งกันและกัน -การพึ่งพาซึ่งกันและกันล้วนเป็นส่วนหนึ่งในระบบสังคม แต่ผู้คนไม่ทันได้สังเกตเห็น เหตุนี้จึงใช้แนวทางวิทยาศาสตร์ทำให้การพึ่งพากันนั้นแสดงตัวเป็นรูปธรรม	- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน - การใช้แนวทางวิทยาศาสตร์อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม	เดอะ เอกซ์โมดูล เทนเซกริตี (The X-module tensegrity) 	เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson) - การประกอบกันของหน่วยย่อยเป็นหน่วยใหญ่ - การใช้ระบบในการต่อระหว่างหน่วยย่อย	-การใช้หน่วยย่อยเพื่อสร้างหน่วยใหญ่ -การใช้ระบบในการจัดการหน่วยย่อย -การตัดทอนรูปทรงมนุษย์สู่ความเข้าใจเชิงสัญลักษณ์
สังคม -โซเซี่ยลเอเวอร์ลูชั่น		 อันไทเทิล (Untitled ๒๐๐๐ - ๒๐๐๑)	โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) -การตัดทอนรูปทรงมนุษย์	
วิทยาศาสตร์ -เทนเซอร์แกรลิตี้		 ทรงกลม (Circle)	ชีร์พล หอสง่า -การต่อกันของหน่วยย่อยโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์	

ตารางที่ ๔ ตารางประมวลความคิด
 ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

กระบวนการค้นคว้า รูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์

ชื่อ	ผลงาน	ภาษาทางศิลปะ	ความหมาย
เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson)	เดอะ เอกซ์โมดูล เท นเซกริตี (The X- module tensegrity)	- การประกอบกันของหน่วยย่อยเป็นหน่วยใหญ่ - การใช้ระบบในการต่อระหว่างหน่วยย่อย	- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน - การควบคุมเพื่อสร้างผลลัพธ์ใหม่
โจเอล ชาปิโร (joel shapiro)	อันไทเทิล (Untitled ๒๐๐๐ - ๒๐๐๑) 	- การตัดทอนรูปทรงมนุษย์	- การเปลี่ยนค่าจากความจริงสู่สัญลักษณ์ที่เข้าใจได้ผ่านรูปทรงเรขาคณิต
จีรพล หอสง่า	ทรงกลม (Circle) 	- การต่อกันของหน่วยย่อยโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์	- การใช้โครงสร้างแสดงสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ตารางที่ ๕ ตารางวิเคราะห์ศิลปิน
ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

จากการศึกษาศิลปินและกระบวนการทางศิลปะ ข้าพเจ้าพบว่ากระบวนการทางศิลปะที่จะนำมาพูดแนวความคิดความความสันทันของผู้นคนผ่านแรง สามารถแสดงและถ่ายทอดผ่านภาษาทางศิลปะจากการศึกษาศิลปินและกระบวนการได้หลากหลายรูปแบบ โดยมีตัวอย่างจากศิลปินในวิธีต่าง ๆ

๑.เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson) ในงานของเขา เขามักใช้การประกอบกันของหน่วยย่อยเป็นหน่วยใหญ่การใช้ระบบในการต่อระหว่างหน่วยย่อย

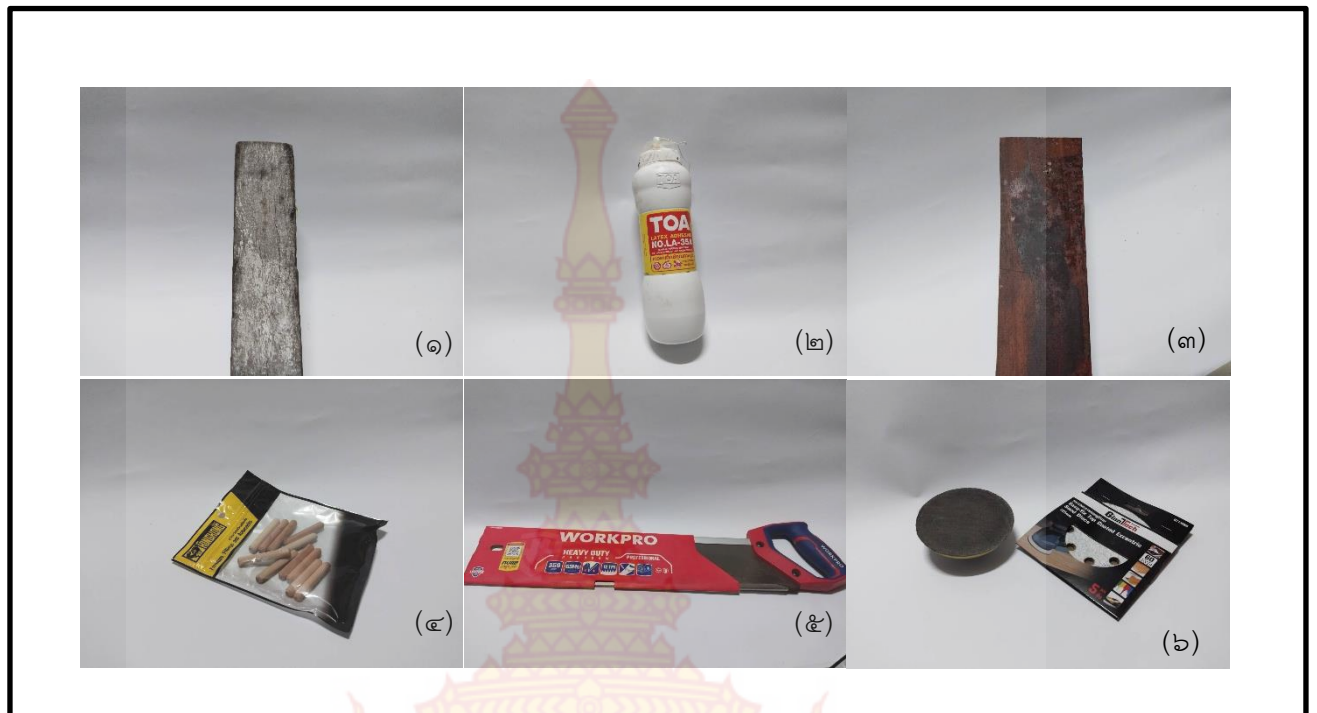
๒.โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) ให้เห็นแสดงให้เห็นการตัดทอนรูปทรงมนุษย์

๓.ธีรพล หอสง่า การต่อกันของหน่วยย่อยโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์

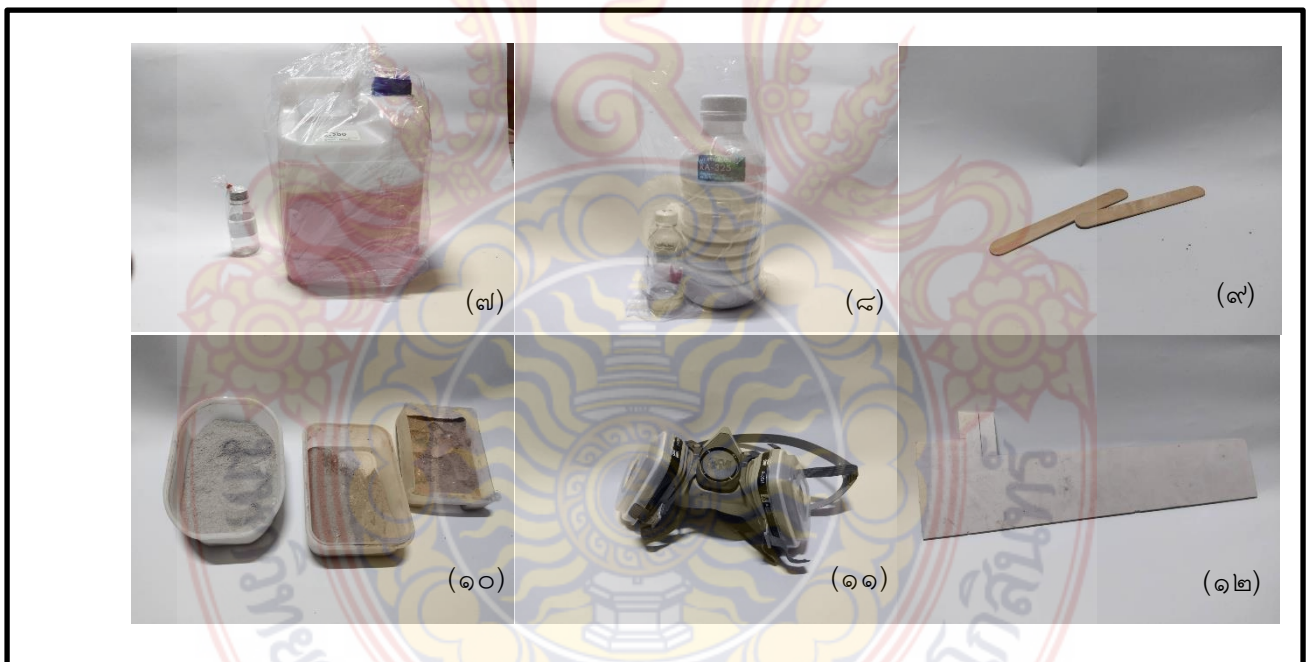
เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์มีความสำคัญมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม การเลือกวัสดุให้สอดคล้องต่อการใช้งานเป็นถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ออกมาเป็นชิ้นงานที่มีคุณภาพและสำเร็จเป็นผลงานสมบูรณ์ที่สุด

๑.ไม้เสา	๒.กาวติดไม้	๓.เดือยไม้
๔.เลื่อยบั้งต่อ	๕.ไม้คาน	๖.กระดาษทราย
๗.เรซิน+ตัวเร่ง	๘.ซิลิโคน	๙.ปูน ทราย อิฐบด
๑๐.หน้ากากกัน	๑๑.ไม้ไผ่	๑๒.พลาสติก
๑๓.ตัวล๊อคลวดสลิง	๑๔.คิบนีบ กรรไกร ไขควง	๑๕.ลวดสลิง

ตารางที่ ๒ ตารางเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์
ที่มา ตารางโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

ภาพที่ ๑๐ ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การทำงานไม้เพื่อทำฐาน
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๑ ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การหล่อเรซินเพื่อทำรูปทรงมนุษย์
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๒ ภาพแสดงเครื่องมือที่ใช้การซึ่งโครงสร้าง
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

๑. การค้นหารูปทรงจากภาพร่าง ๒ มิติ

๑. ขั้นตอนการค้นหารูปทรง ๒ มิติ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์แนวคิด และค้นคว้าข้อมูลของศิลปินที่มีการเชื่อมโยงในด้านของตัวผลงาน เพื่อค้นหารูปทรงที่เปี่ยมเอกลักษณ์และสอดคล้องกับแนวคิด

๒. เมื่อค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจนครบ เริ่มวาดภาพร่างตามจินตนาการโดยเน้นปริมาณและความรวดเร็วเพื่อค้นหารูปทรงที่สอดคล้องกับแนวคิดและสวยงามที่สุด

๓. เข้าพบที่ปรึกษา และเลือกภาพร่างที่ลงตัวที่สุด

๒. การสร้างสรรค์แบบร่าง ๓ มิติ

๑. ขึ้นแบบจำลอง ๓ มิติ ขนาดเท่างานจริง ตามแบบร่าง ๒ มิติที่เลือกมา

๒. ตัดกระดาษชานอ้อยตัดเป็นรูปร่างมนุษย์ตามจำนวนของแบบร่าง

๓. ใช้เส้นเอ็นซึ่งรูปทรงมนุษย์ตามแบบร่าง

๔. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพูดคุยปรับแก้ไขจุดบกพร่องให้พร้อมขยาย

๓. การขยายแบบ

๑. กำหนดความสูงของงานจริงที่จะทำ แล้วนำแบบร่าง ๓ มิติ มาทำการคำนวณเลขเพื่อหาจำนวนเท่าที่ต้องการขยาย ขยายบนกระดาษจนกระทั่งจอกโดยตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเตรียมชิ้นงาน

๔. การทำต้นแบบรูปทรงมนุษย์

๑. ใช้พลาสติกขึ้นรูปทรงมนุษย์ในท่าทางต่าง ๆ จำนวน ๕ ท่าทาง

๒. นำต้นแบบรูปทรงมนุษย์ทั้ง ๕ ท่าทาง มาทำพิมพ์ยางซิลิโคน

๕. การทำรูปทรงมนุษย์

๑. นำดิน หิน และปูนมาตำและบดให้เป็นผง

๒. นำดิน หิน และปูนที่บดแล้วผสมกับเรซินเพื่อเตรียมนำไปหล่อ

๓. นำพิมพ์ยางซิลิโคนรูปทรงมนุษย์ของทั้ง ๕ ท่าทาง มาหล่อกับเรซินที่ผสมดินบด ปูน และหินตำ ในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

๔. เมื่อได้ตามจำนวนที่ต้องการ นำรูปทรงมนุษย์ มาขีด และเจาะรู มือ เท้า ท้อง และหัว เพื่อเป็นจุดใช้ซิง

๕. นำรูปทรงมนุษย์ที่ขีดและเจาะรูแล้วมาพันเคลือบเงา

๖. การซิง

๑. นำรูปทรงมนุษย์ที่หล่อมาซิงตามรูที่เจาะตามแบบร่าง ด้วยสลิ้ง

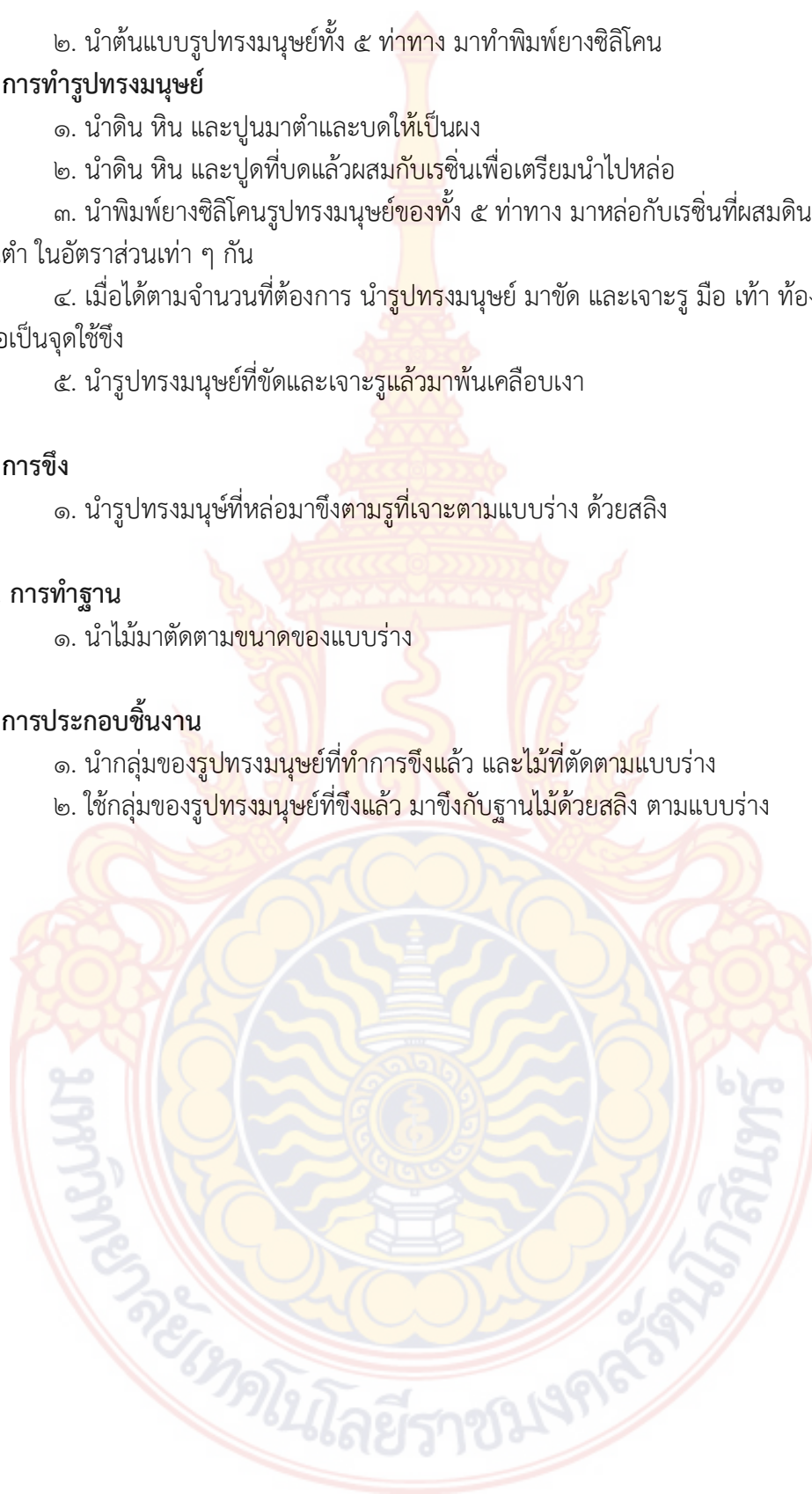
๗. การทำฐาน

๑. นำไม้มาตัดตามขนาดของแบบร่าง

๘. การประกอบชิ้นงาน

๑. นำกลุ่มของรูปทรงมนุษย์ที่ทำการซิงแล้ว และไม้ที่ตัดตามแบบร่าง

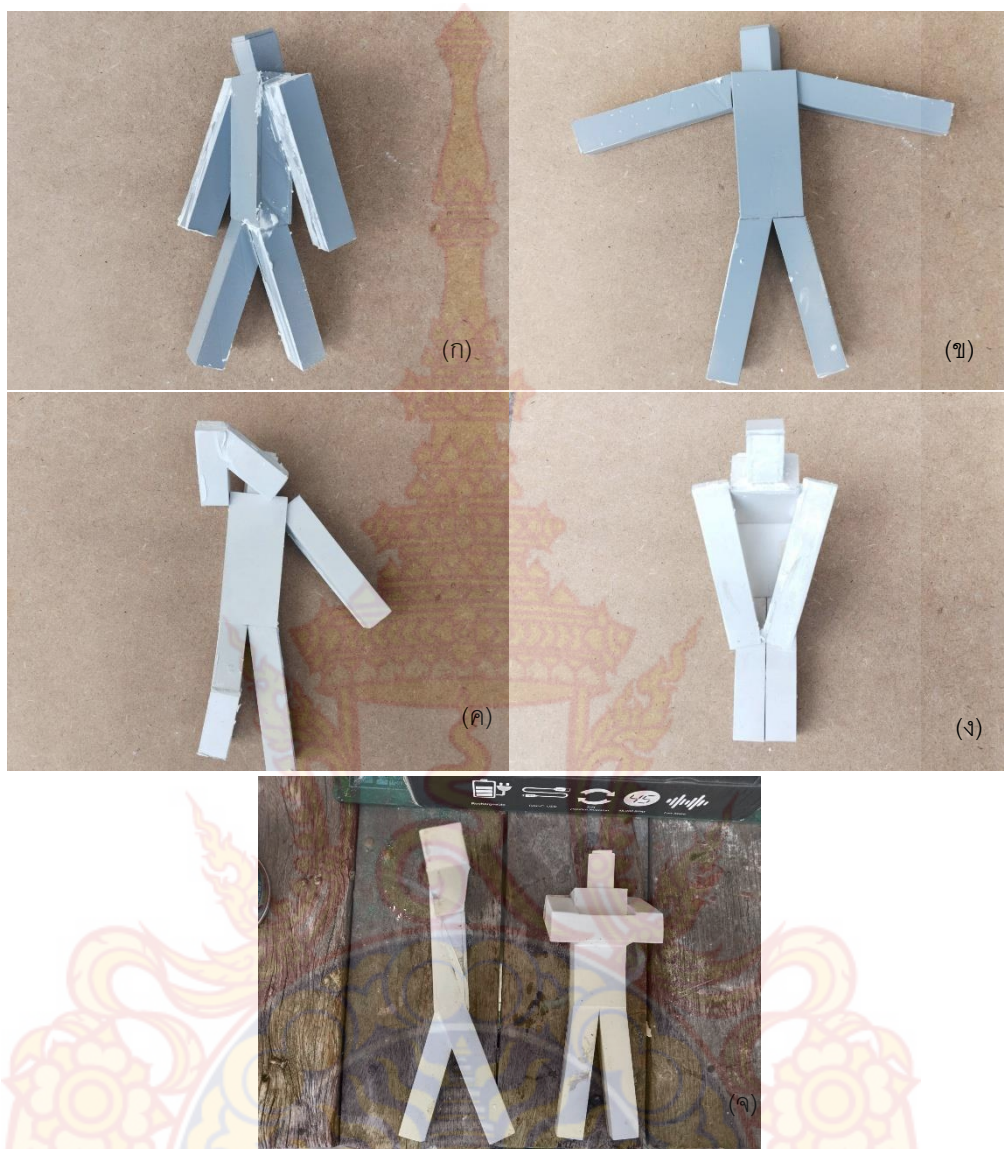
๒. ใช้กลุ่มของรูปทรงมนุษย์ที่ซิงแล้ว มาซิงกับฐานไม้ด้วยสลิ้ง ตามแบบร่าง

ผลงานระยะศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๑

ภาพที่ ๑๓ แบบร่าง ๓ มิติผลงานขั้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๔ ต้นแบบพลาสติกรูปทรงมนุษย์ ผลงานชิ้นที่ ๑

(ก) ต้นแบบท่าทางที่ ๑ (ข) ต้นแบบท่าทางที่ ๒ (ค) ต้นแบบท่าทางที่ ๓

(ง) ต้นแบบท่าทางที่ ๔ (จ) ต้นแบบท่าทางที่ ๕

ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๕ พิมพ์ซิลิโคนรูปทรงมนุษย์ ผลงานชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๖ รูปทรงมนุษย์ที่หล่อด้วยเรซินที่ผสมหินบด ดินและปูนในท่าทางต่าง ๆ
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๗ ขั้นตอนการเจาะรู
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๘ ขั้นตอนการขึงสลิง
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๙ ขั้นตอนการตัดไม้เพื่อทำฐาน
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพที่ ๒๐ งานชิ้นที่ ๑ ชื่อผลงาน “tensegrity of social” เสร็จสมบูรณ์

(ก) มุมด้านหน้า (ข) มุมด้านขวา

ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

๑. การค้นหารูปทรงจากภาพร่าง ๒ มิติ

๑. ขั้นตอนการค้นหารูปทรง ๒ มิติ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์แนวคิด และค้นคว้าข้อมูลของศิลปินที่มีการเชื่อมโยงในด้านของตัวผลงาน เพื่อค้นหารูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์และสอดคล้องกับแนวคิด

๒. เมื่อค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจนครบ เริ่มวาดภาพร่างตามจินตนาการโดยเน้นปริมาณและความรวดเร็วเพื่อค้นหารูปทรงที่สอดคล้องกับแนวคิดและสวยงามที่สุด

๓. เข้าพบที่ปรึกษา และเลือกภาพร่างที่ลงตัวที่สุด

๒. การสร้างสรรค์โครงสร้าง ๒ มิติ

๑. ขึ้นโครงสร้าง ๒ มิติ ขนาดเท่างานจริง ตามแบบร่าง ๒ มิติที่เลือกมา

๒. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพูดคุยปรับแก้ไขจุดบกพร่องให้พร้อมขยาย

๓. การขยายแบบ

๑. กำหนดความสูงของงานจริงที่จะทำ แล้วนำโครงสร้าง ๒ มิติ มาทำการคำนวณเลขเพื่อหาจำนวนเท่าที่ต้องการขยาย ขยายบนกระดาษจนกระทั่งจอกโดยตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเตรียมชิ้นงาน

๕. การทำรูปทรงมนุษย์

๑. นำดิน หิน และปูนมาตำและบดให้เป็นผง

๒. นำดิน หิน และปูนที่บดแล้วผสมกับเรซินเพื่อเตรียมนำไปหล่อ

๓. นำพิมพ์ยางซิลิโคนรูปทรงมนุษย์ของทั้ง ๒ ท่าทาง มาหล่อกับเรซินที่ผสมดินบด ปูน และหินตำ ในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน

๔. เมื่อได้ตามจำนวนที่ต้องการ นำรูปทรงมนุษย์ มาขัด และเจาะรู มือ เท้า ท้อง และหัว เพื่อเป็นจุดใช้ซิง

๕. นำรูปทรงมนุษย์ที่ขัดและเจาะรูแล้วมาพันเคลือบเงา

๖. การซิง

๑. นำรูปทรงมนุษย์ที่หล่อมาซิงตามรูที่เจาะตามแบบร่าง ด้วยสลิ้ง

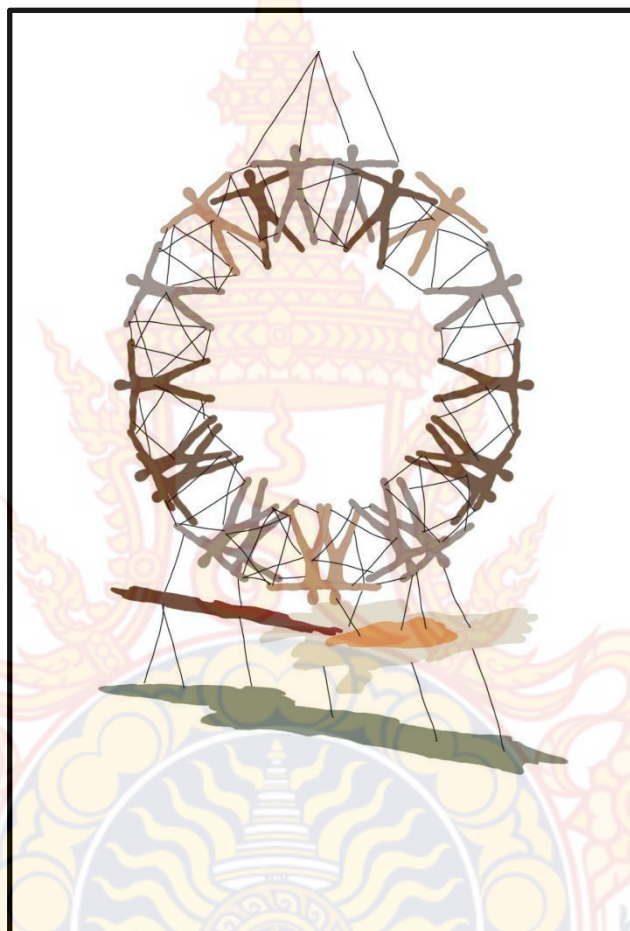
๗. การทำฐาน

๑. นำไม้มาตัดตามขนาดของแบบร่าง

๘. การประกอบชิ้นงาน

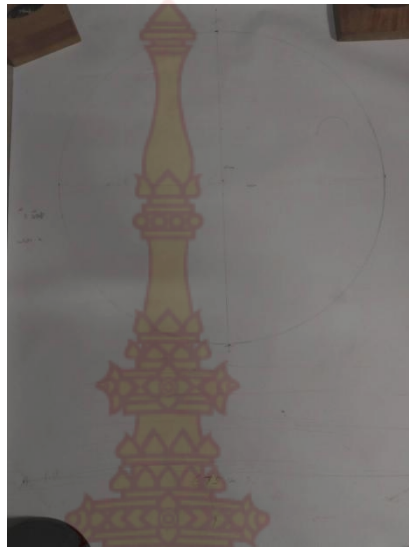
๑. นำกลุ่มของรูปทรงมนุษย์ที่ทำการซิงแล้ว และไม้ที่ตัดตามแบบร่าง
๒. ใช้กลุ่มของรูปทรงมนุษย์ที่ซิงแล้ว มาซิงกับฐานไม้ด้วยสลิ้ง ตามแบบร่าง

ผลงานระยะศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๒

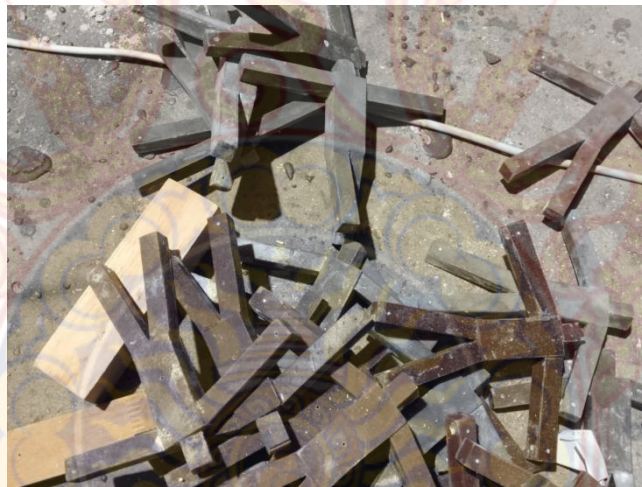

ภาพที่ ๒๑ แบบร่าง ๒ มิติผลงานขั้นที่ ๒

ที่มา ภาพโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๒ ขั้นตอนการขยายโครงสร้างเท่าจริง
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพที่ ๒๓ รูปทรงมนุษย์ที่หล่อด้วยเรซินที่ผสมหินบด ดินและปูนในท่าทางต่าง ๆ
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

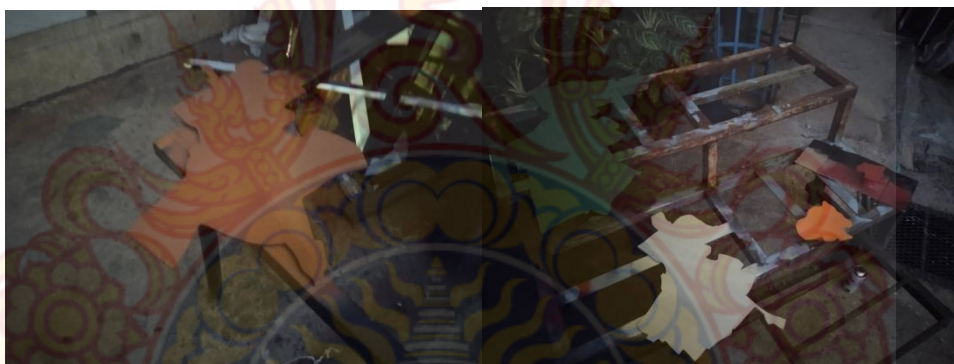
ภาพที่ ๒๔ ขั้นตอนการเจาะรู
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๕ ขั้นตอนการชิงสลิ้ง
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๖ ขั้นตอนการตัดไม้เพื่อทำฐาน
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๗ ขั้นตอนการทำสีฐาน
ที่หมา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๘ งานชิ้นที่ ๒ ชื่อผลงาน “tensegrity of social ๒” เสรีจสมบูรณ์

(ก) มุมด้านหน้า

ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๙ ศิลปินพณธ์ขึ้น ที่ ๑ เสร็จสมบูรณ์

(ก) ด้านข้างศิลปินพณธ์ขึ้น ที่ ๑ (ข) ด้าน ๔๕ องศาศิลปินพณธ์ขึ้น ที่ ๑

(ค) ด้านข้างศิลปินพณธ์ขึ้น ที่ ๑ (ง) ภาพลายละเอียดศิลปินพณธ์ขึ้น ที่ ๑

ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพณธ์

ภาพที่ ๓๐ ศิลปินพินขึ้น ที่ ๒ เสร็จสมบูรณ์

(ก) ด้านข้าง ๔๕ องศา ศิลปินพินขึ้น ที่ ๒ (ข) ด้านศิลปินพินขึ้น ที่ ๒

(ค) ด้านข้างศิลปินพินขึ้น ที่ ๒

ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะพินขึ้น

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

จากการค้นคว้าหาข้อมูลในสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอมาศึกษาข้อมูล หนังสือ ทฤษฎี วิเคราะห์ของผลงานศิลปิน เคนเนธ สเนลสัน, โจเอล ชาปิโร และธีรพล หอสง่า รวมถึงทฤษฎีทางศิลปะที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน จึงสามารถศึกษาและวิเคราะห์ถึงแรงบันดาลใจต่าง ๆ ทั้งด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ ด้านรูปทรง รวมถึงแนวความคิด ขั้นตอนการสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ผลงานโดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านเนื้อหาและแนวความคิด

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของข้าพเจ้า ผู้คนในสังคมที่ผู้คนต่างอยู่ร่วมกันและต่างพึ่งพาซึ่งกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนเหล่านี้ล้วนมีแรงเป็นส่วนประกอบ หากแต่แรงเหล่านั้นไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นรูปธรรมให้เราสามารถเข้าใจได้เราจึงไม่ได้สังเกตเห็นแรงในความสัมพันธ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงนำแรงในทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์เชิงนามธรรมเหล่านี้ ให้แสดงออกมาเป็นรูปธรรมซึ่งเป็นเนื้อหาหลัก และเป็นแนวความคิดของข้าพเจ้า

ด้านลักษณะและรูปแบบของผลงาน

ผลงานของข้าพเจ้าเป็นการประกอบกันของรูปทรงมนุษย์ที่ถูกตัดทอนเป็นหน่วยเล็ก ซึ่งโดยใช้แรงทางวิทยาศาสตร์เป็นหน่วยใหญ่ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปิน ๔ ท่านได้แก่เคนเนธ สเนลสัน, โจเอล ชาปิโร และธีรพล หอสง่า

๑.เคนเนธ สเนลสัน (Kenneth snelson) ในงานของเขา เขามักใช้การประกอบกันของหน่วยย่อยเป็นหน่วยใหญ่การใช้ระบบในการต่อระหว่างหน่วยย่อย

๒.โจเอล ชาปิโร (joel shapiro) ในงานของเขาได้แสดงให้เห็นการตัดทอนรูปทรงมนุษย์

๓.ธีรพล หอสง่า การต่อกันของหน่วยย่อยโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์

วิเคราะห์ศิลปนิพนธ์

ในโครงการศิลปนิพนธ์ข้าพเจ้ายกผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ ๒ มาวิเคราะห์เพื่อให้เห็นทัศนธาตุ และภาษาทางศิลปะที่แสดงอารมณ์และอธิบายความหมายของเนื้อหาผ่านโครงสร้าง ทิศทาง ที่ว่าง พื้นผิวและสีระหว่างรูปทรงอินทรีย์กับวัตถุ

เส้นโครงสร้าง (Structure)

มีลักษณะเส้นตรงเป็นเสาค้ำ และด้านบนลาดเอียงเฉียงต่ำลงจากซ้ายไปขวา ไม่สมดุล

ทิศทาง (Direction)

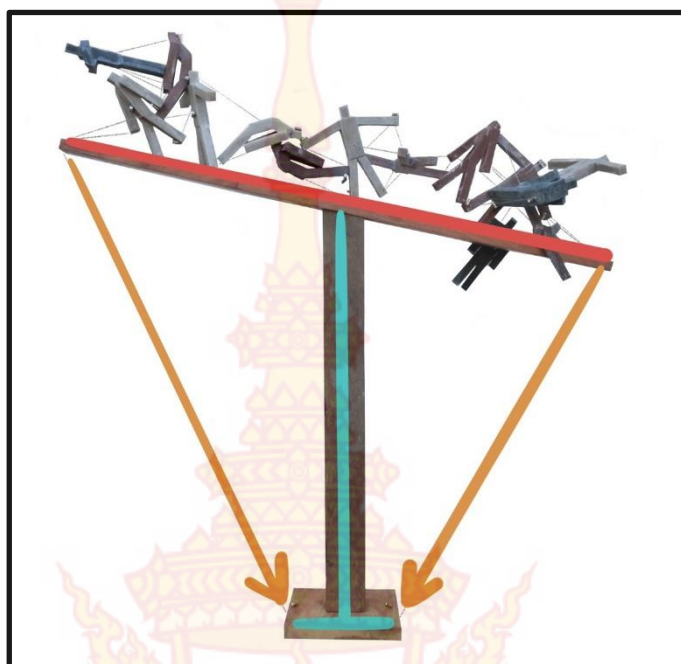
ทางด้านบนมีการลาดเอียงเฉียงจากซ้ายไปขวา ส่งผลให้รูปทรงมนุษย์ที่อยู่ด้านบนลาดเอียงตามไปด้วย

ที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างภายในขับเน้นให้รูปทรงมนุษย์และความสัมพันธ์ของรูปทรงมนุษย์ความเด่นมากขึ้น ในส่วนของพื้นที่ว่างภายนอกแสดงให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของผลงาน

สี (Color)

สีเป็นสีจากธรรมชาติของวัสดุ ซึ่งเป็นวัสดุพื้นฐานในการก่อสร้างของเมือง

ภาพที่ ๓๑ ภาพแสดงเส้นโครงสร้างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ในงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑ มีเส้นโครงสร้างประกอบด้วย ฐานไม้ที่อยู่ด้านล่างของกลุ่มรูปทรงมนุษย์ถูกตั้งตรงในแนวดิ่งโดยมีคาน (เส้นสีแดง) ที่ลาดเอียงจากซ้ายไปขวาส่งผลให้ให้เกิดความไม่สมดุลทำให้รูปทรงของมนุษย์ที่อยู่ด้านบนลาดเอียงตามโดยคานตั้งอยู่บนเสาไม้ (เส้นสีฟ้า) จึงแสดงให้เห็นความไม่มั่นคงที่เกิดขึ้นบนคาน ในขณะเดียวกันก็ยังคงสมดุลเนื่องจากมีเส้นสลิง (เส้นสีส้ม) ดึงเข้าสู่จุดศูนย์กลางของฐานไม้ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของชิ้นงาน

ภาพที่ ๓๒ ภาพแสดงทิศทางของศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

จากผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑ ทิศทางของรูปทรงมนุษย์มีความลาดเอียงจากซ้ายไปขวาโดยเกิดจากฐานที่เฉียงลงทำให้ชิ้นงานเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงเนื่องจากการเสียสมดุลที่เกิดขึ้นระหว่างฐานและรูปทรงมนุษย์ทั้งนี้ยังสะท้อนให้ความเสี่ยงของคนที่พร้อมจะร่วงหล่นบนความไม่สมดุลที่เกิดขึ้น

ภาพที่ ๓๓ ภาพแสดงพื้นที่ว่างของศิลปินพันธ์ชื่นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพันธ์

ในผลงานศิลปินพันธ์ ชื่นที่๑ พื้นที่ว่าง (สีเขียว) แสดงรูปทรงมนุษย์ที่ถูกขึงด้วยด้วยเส้นสลึง และรูปทรงมนุษย์ถูกขึงลงฐาน แสดงให้เห็นถึงพื้นที่ว่างภายในซึ่งเผยให้เห็นจังหวะระหว่างรูปทรงมนุษย์และการเชื่อมต่อกันอย่างต่อเนื่องทั้งนี้ยังเป็นการแบ่งพื้นที่ระหว่างรูปทรงมนุษย์ด้านบนออกจากฐานด้านล่างและพื้นที่ภายนอก (สีแดง) แสดงให้เห็นมวลรวมของรูปทรงมนุษย์ กับ ฐานและแสดงทิศทางรวมถึงความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นในชิ้นงาน

- แสดงพื้นที่ว่างภายนอกทั้งหมดของผลงาน
- แสดงพื้นที่ว่างภายในทั้งหมดของผลงาน

ภาพที่ ๓๔ ภาพแสดงเส้นรอบนอกของศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๓๕ ภาพแสดงพื้นผิวของศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

จากพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นทั้งภายนอกและภายในของผลงาน แสดงให้เห็นเส้นรอบนอก จากภาพที่ แสดงให้เห็นเส้นรอบนอกทั้งหมดของผลงานที่เกิดขึ้น พบว่าลักษณะของพื้นผิวมีความแข็ง และเป็นรูปทรงเรขาคณิต

ภาพที่ ๓๖ ภาพแสดงสีของศิลปินพนธ์ขึ้นที่ ๑
ที่มา ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะพนธ์

ในงานศิลปนิพนธ์ขึ้นที่ ๑ แสดงให้เห็นสีโดยรวมที่เกิดขึ้นในชิ้นงานโดยแบ่งสีในงานเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วยส่วนของรูปทรงมนุษย์ที่เป็นสีของวัสดุซึ่งถูกผสมอยู่ในการหล่อรูปทรงมนุษย์ โดยมี ดิน อิฐและปูนซึ่งเป็นวัสดุพื้นฐานในการสร้างเมืองและส่วนของฐานไม้ที่เป็นเสาและคาน โดยจะใช้สีของ ตัวผิวไม้เก่าเพื่อจำลองไม้เสาที่ใช้ตอกเสาเข็มที่ใช้ตอกเสาเข็มโดยคนงานเพื่อสร้างรากฐานของสิ่งปลูก สร้างในเมือง

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์เรื่องความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมภายใต้แนวคิดเรื่อง “แรง” มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์และการพึ่งพาซึ่งกันและกันของมนุษย์ ผ่านการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในงานประติมากรรม โดยเฉพาะแนวคิดเทนเซกริตี้ (Tensegrity) ซึ่งอาศัยความสมดุลของแรงดึงและแรงอัดในการสร้างโครงสร้าง

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมสามารถนำมาอธิบายผ่าน “แรง” ได้ในลักษณะเชิงนามธรรม และสามารถแสดงออกให้เป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการทางประติมากรรม โดยใช้รูปทรงมนุษย์ที่ถูกตัดทอนและจัดวางเป็นหน่วยย่อย เชื่อมโยงกันด้วยเส้นสลึงหรือโครงสร้างที่ทำหน้าที่ถ่ายเทแรง

กระบวนการสร้างสรรค์ตั้งแต่ผลงานทดลองจนถึงผลงานศิลปนิพนธ์ แสดงให้เห็นพัฒนาการของการควบคุมรูปทรงและแรงได้ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะการลดองค์ประกอบที่ไม่จำเป็น เช่น เสาค้ำ เพื่อให้ “แรง” ทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการสร้างรูปทรงและความหมายของงาน

อภิปรายผล

ผลงานสามารถสื่อสารแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาได้อย่างชัดเจน ผ่านโครงสร้างที่แต่ละหน่วยย่อยไม่สามารถดำรงอยู่ได้โดยลำพัง แต่ต้องอาศัยแรงจากหน่วยอื่นในการคงอยู่ร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดทางสังคมที่มนุษย์ไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างโดดเดี่ยว

ในด้านรูปแบบ การใช้รูปทรงกึ่งนามธรรมช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ชมตีความได้หลากหลาย ขณะเดียวกัน โครงสร้างแบบเทนเซกริตี้ (Tensegrity) ยังสร้างความรู้สึกรู้สึกของความตึงเครียด ความสมดุล และความไม่มั่นคง ซึ่งสะท้อนสถานะของสังคมร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม จากการทดลองพบว่าการควบคุมแรงและโครงสร้างยังคงเป็นข้อจำกัดสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงแรกที่ใช้แรงยังไม่สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน และบางครั้งก่อให้เกิดความหมายในเชิงลบ เช่น การกดทับ มากกว่าการพึ่งพา

ข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาผลงานในอนาคต ควรมีการศึกษาและทดลองเกี่ยวกับโครงสร้างที่อาศัยความสมดุลของแรงดึงและแรงอัดในเชิงวิศวกรรมเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการควบคุมแรงและความสมดุลของรูปทรง รวมถึงการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับการรับแรงดึงและแรงอัด

นอกจากนี้ควรพัฒนาแนวทางการสื่อสารกับผู้ชมให้หลากหลายมากขึ้น เช่น การจัดวางในพื้นที่หรือการเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์กับผลงาน เพื่อเสริมให้ผู้ชมสามารถรับรู้และเข้าใจแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

อีกทั้งสามารถต่อยอดแนวคิดไปสู่บริบทอื่น ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม หรือโครงสร้างทางสังคมในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น เพื่อขยายขอบเขตของการตีความและการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต

ภาคผนวก

วันที่ 23 มีนาคม-4 เมษายน 2569
 พิธีเปิดวันที่ 23 มีนาคม 2569 เวลา 17.00-18.00 น.
 ณ จิตกลาง วิทยาลัยแพทยศาสตร
 ราชบัณฑิตยสถาน ศาลาว่าการราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพมหานคร

นิทรรศการศิลปะนิทรรศน์ คชน Mirror
 วันที่ 23 มีนาคม-4 เมษายน 2569
 พิธีเปิดวันที่ 23 มีนาคม 2569 เวลา 17.00-18.00 น.

ชื่อ-นามสกุล	ธัญธร ทามา	
เกิดวันที่	๖ มกราคม ๒๕๔๕	
ที่อยู่	-	
เบอร์โทร	๐๖๔๒๑๘๑๐๐๘	
E-mail	Thanyathont@gmail.com	
ประวัติการศึกษา	ประถมศึกษา โรงเรียนวัดท่าข้าม มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชมนตรี(ปลื้ม-เชื่อนนุกูล) มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	
ผลงาน	แสดงนิทรรศการ “ดิน เปอน หมึก” ครั้งที่ ๑๖ ตอน Im-print ณ หอศิลป์ ราชดำเนิน	

